

MÉS ENLLÀ DE LA LÍNIA DEL FRONT

La construcció del sistema
democràtic al nord i l'est de Síria

ROJAVA
INFORMATION
CENTER

CONTINGUT

Glossari d'abreviatures i traduccions

Introducció

Metodologia i competències de l'informe

Autoria

Objetius

Metodologia i abast

Aproximació històrica al nord i l'est de Síria

Cronologia

Arrels històriques, polítiques i culturals del sistema polític.

Història kurda

Demografia del nord i l'est de Síria

Principis polítics

Diversitat multiètnica i religiosa

Alliberament de les dones

Ecologia

Democràcia

Cultura política

L'organització política del nord i l'est de Síria

Diagrama del sistema confederal del nord i l'est de Síria

L'Administració Autònoma del nord i l'est de Síria

L'Administració autònoma

Objectius i estructures bàsiques

Comunes: la pedra angular del Confederalisme Democràtic

Cas d'estudi: Carudi, una comuna de poble

Consells

Cas d'estudi: Administració Autònoma del districte de Derik

Sistema de consells i comunes: reptes i valoracions

Regions

Cas d'estudi: Administració Autònoma de la regió de Manbij

Institucions de l'Administració Autònoma

El Consell Democràtic Siri: una proposta per a una Síria democràtica

El Consell Democràtic Siri

Visió i propòsit

Com està organitzat el CDS

La conferència general

El consell polític

El consell executiu

Funcions i responsabilitats

El paper diplomàtic del CDS

TEV-DEM: societat civil, sindicats i contrapoder

Història i canvi de rol

La feina del TEV-DEM

Sistema des de baix cap amunt

Cas d'estudi: TEV-DEM a la ciutat de Hasakah

Dones en el sistema polític del nord i l'est de Síria

Dones al nord i l'est de Síria: qüestions principals

Llei de les dones

Institucions de les dones

Kongreya Star, el congrés de les dones

Cooperatives, organitzacions i educació

Casa de les dones (Mala Jin)

L'Oficina de les Dones del Consell Democràtic de Síria

Consell de dones sirianes

L'organització de les dones dins de l'Administració Autònoma

Atacs a dones en el context de la invasió turca

Dones en les forces de defensa

Forces militars i d'autodefensa al nord i l'est de Síria

L'impacte de la invasió turca en el sistema confederal

Conclusió

El sistema democràtic al nord i l'est de Síria: reptes i avaluacions

Bibliografia

GLOSSARI D'ABREVIATURES I TRADUCCIONS

Termes clau del sistema polític:

Municipi – Şaredarî
 Consell/assemblea - Meclîs
 Autodefensa - Xwe parastin
 Educació - Perwerde
 Resolució de conflictes i construcció de consensos - Lihevkirin
 Nació Democràtica - Netewa Demokratîk
 Oficina – Nivîsgeh
 Comissió – Deste
 Comitè - Komîte
 Contracte Social- Peymana Civakî

Administració Autònoma del nord i l'est de Síria -

Rêveberiya Xweser a Bakur û Rojhilatê Sûriyeyê

Comuna - Komîn
 Barri - Tax
 Subdistricte - Bajarok
 Districte - Navçe
 Cantó - Kanton
 Regió - Hêrem
 El Consell General - Meclîsa Giştî
 El Consell Executiu - Meclîsa Cîbicîkar
 El Consell de Justícia- Meclîsa Edalet, Meclîsa Dadê

Consell Democràtic Siri (CDS) - Meclîsa Sûriya Demokratîk (MSD)

Consell Executiu - Meclîsa Cîbicîkar
 Consell Polític - Meclîsa Siyasî
 Conferència general – Konferansa Giştî

TEV-DEM (Tevgera Civaka Demokratîk) - Moviment per a una societat democràtica

Moviment de dones – Tevgera Jin:

Unió Star (Ishtar) - Yêkitiya Star
 Congrés Star (Ishtar) - Kongreya Star
 Economia de les dones - Aboriya Jin
 Casa de les dones - Mala Jin

Partits polítics:

Consell Nacional Kurd - ENKS (Encûmena Niştimanî ya Kurdî li Sûriyê)
Partit de la Unió Democràtica - PYD (Partiya Yekîtiya Demokratîk)
Partit del Futur de Síria - Partiya Sûriyê ya Pêşerojê

Militar i autodefensa:

SDF: Forces Democràtiques de Síria – Hêzên Sûriya Demokratîk (HSD)
Unitats de defensa popular – Yekîneyên Parastina Gel (YPG)
Unitats de Defensa de les Dones – Yekîneyên Parastina Jin (YPJ)
Forces de Defensa de la Societat – Hêzên Parastina Civakî (HPC)
Forces de Dones de Defensa de la Societat – Hêzên Parastina Civakî - Jin (HPC Jin)
Consells militars locals - Meclîsên Leşkerî
Forces de seguretat internes - Asayîş
Deure d'autodefensa - Erka Xwe Parastin
EI o ISIS (Estat Islàmic d'Iraq i Síria) – Daîş

INTRODUCCIÓ

6

La invasió turca de Síria del 9 d'octubre de 2019 va iniciar un nou capítol en la Guerra Civil d'aquest país, i va obrir nous escenaris polítics pels poders regionals i globals. A mesura que les Forces Armades Turques (TAF) i les seves milícies proxims avançaven a l'altra banda de la frontera, recolzades per atacs aeris i d'artilleria, s'ha tornat més urgent respondre a la pregunta: "Què està en joc al nord i l'est de Síria?" L'atenció dels mitjans internacionals dirigida cap a aquesta regió va posar en relleu la "traïció" dels Estats Units a les Forces Democràtiques Sirianes (SDF) i el tràgic cost civil de la invasió. Tot i això, per entendre plenament l'assalt turc al nord i l'est de Síria, és necessari entendre el seu sistema social i polític únic; una nova disposició social i política protegida per les Forces Democràtiques Sirianes.

Les institucions civils que componen aquest sistema social i polític, amb el qual les SDF estan alineades, intenten oferir una nova direcció política per a l'Orient Mitjà presentant un model d'organització social que es descriu a si mateix com a revolucionari. El projecte polític, que s'organitza a través del sistema d'"autonomia confederal democràtica", va sorgir inicialment del moviment pels drets de la població kurda dins de les regions de majoria kurda del nord de Síria, habitualment conegudes com a Rojava. Malgrat això, s'ha ampliat per incloure les regions de majoria àrab que van ser alliberades de l'ISIS per les SDF. Aquest projecte polític ha construït les bases d'una societat multiètnica i democràtica, basada en la igualtat de gènere, la regeneració ecològica i el poder delegat localment. Milers d'activistes, investigadors i professionals siris i internacionals han viatjat a la regió per donar-hi suport i per unir-se al treball de les seves institucions. Tot i que la "revolució de Rojava" es troba encara en els seus primers anys i està oberta a crítiques vàlides, ja que presenta una sèrie d'incoherències i deficiències, ha contribuït, en certa manera, a demostrar la viabilitat de les seves estructures.

Aquest informe descriu les estructures polítiques i socials de la regió del nord i l'est de Síria, així com el context social i històric que els dóna forma. En primer lloc, explicarem l'evolució de les institucions des del desenvolupament de l'autonomia l'any 2012 fins a l'expansió i l'adaptació d'aquestes institucions entre els anys 2016 i 2019 després de l'alliberament de les regions que havien estat sota el control de l'ISIS. Encara que destaquem les diferències entre la teoria i la pràctica, l'objectiu d'aquest informe no és avaluar si el projecte polític del nord i l'est de Síria ha estat un "èxit", sinó descriure la situació actual i allò que pretén ser.

Es poden traçar alguns paral·lelismes amb el sistema de Caracoles dels Zapatistes a Chiapas, Mèxic, i projectes de menor escala com el projecte Confederalista Municipal FEJUVE a El Alto, Bolívia. Tot i això, en molts sentits, el sistema del nord i l'est de Síria s'endinsa en un territori polític inexplorat. Tenint en compte que ha sobreviscut més temps del que els observadors preveïen i ha aconseguit moltes victòries, la seva trajectòria en el futur no es pot predir. Per tant, una anàlisi del sistema polític ha de desviar-se necessàriament cap al territori de la ideologia i la història amb la finalitat de donar vida al sistema per a aquelles persones que busquen entendre'l.

"Les àrees de l'Administració Autònoma no accepten el concepte d'Estat centralitzat, nacionalista, militar i teocràtic"

Oficina d'Assumptes Exteriors de l'Administració Autònoma, 2014

La invasió turca ha amenaçat la supervivència del projecte, particularment a les regions ocupades de Gire Spî (en àrab Tel Abyad), Serê Kaniyê (en àrab Ras Al-Ayn) i els seus voltants, així com a la regió d'Afrin, que es troba ocupada per les forces que reben suport de Turquia des de 2018. No obstant això, i malgrat la cobertura mediàtica que apunta en sentit contrari, les institucions polítiques i socials romanen intactes, funcionant de manera autònoma a la resta del nord i l'est de Síria. Algunes persones locals entrevistades han emfatitzat la

“La Federació Democràtica del nord de Síria es basa en el principi de col·lectivització de la terra, de l'aigua i dels recursos energètics; adopta els principis de l'economia social i la indústria ecològica; no permet l'explotació, el monopoli i la cosificació de les dones; aporta una cobertura social i sanitària a tots els individus”.

Article 11, Contracte social de la Federació Democràtica del nord de Síria, 2016.

seva voluntat de continuar amb la feina de construcció del sistema polític mentre es defensen dels atacs turcs. En el moment de la publicació, dos mesos després que comencés la invasió, hi ha signes que, malgrat sacsejades i pressionades, les institucions locals i la gent continuen desenvolupant el projecte polític que ha arrelat al nord i l'est de Síria.

Metodologia i competències de l'informe

Autoria

El Centre d'Informació de Rojava (RIC) és un mitjà independent amb seu al nord i l'est de Síria. El RIC està format per personal local i també per voluntaris i voluntàries de molts països d'Europa i Amèrica del Nord. Algunes persones de l'equip tenen experiència en periodisme, en activisme i en altres sectors. També hi ha persones que no estan professionalitzades acadèmicament però aporten altres aptituds i experiències a l'equip. Totes comparteixen les seves habilitats i donen importància a totes les qualitats de les persones de l'equip, més enllà de les professions.

Hi ha una manca de claredat i d'objectivitat en les informacions que es publiquen sobre Rojava; els periodistes no sempre poden mantenir contacte amb mitjans de comunicació locals, civils o personal al terreny. Per aquest motiu es creà el RIC; per omplir aquest buit, amb l'objectiu de proporcionar a periodistes, investigadors/es i al públic en general informació precisa, transparent i de qualitat. Treballem en col·laboració amb institucions civils i polítiques, periodistes i activistes que es dediquen a la cobertura mediàtica a tota la regió per connectar-los amb les persones i les informacions que necessiten.

Objectius

Quan va començar la invasió turca (octubre 2019), el RIC es trobava en el procés d'investigació a llarg termini sobre el sistema polític del nord i l'est de Síria. La redacció d'aquest informe es va aturar per atendre els aspectes de seguretat i d'ajuda humanitària, però aviat es va fer evident que el sistema polític dins el qual s'engloben les SDF (incloses les YPG i YPJ) no era entès correctament per aquells que escriuen o prenen decisions polítiques sobre el conflicte o sobre el seu impacte humanitari.

En lloc de ser descrites com la força militar d'una administració civil, les SDF eren definides com la força governant al territori, fet que no és correcte ni en la teoria ni en la pràctica. A més, molta de la informació sobre el sistema d'administració estava desactualitzada i era superficial o imprecisa. Per aquest motiu el RIC va decidir realitzar aquest informe, ja que creia que és important que el sistema democràtic del nord i l'est de Síria sigui comprensible per a un públic ample.

Metodologia i abast

L'informe està basat en més de 50 entrevistes fetes amb persones involucrades en l'organització política. D'una banda, la major part d'aquestes entrevistes es van fer amb representants d'estructures polítiques i d'organitzacions de la societat civil i amb membres d'institucions de defensa civil. L'informe també es basa en observacions de reunions en comunes i consells, així com en els documents que marquen els objectius i les activitats de les institucions polítiques, administratives i de la societat civil. D'altra banda, tots els membres del RIC viuen i treballen al nord i l'est de Síria, alguns durant diversos mesos o anys i altres durant tota la vida. Per tant, aquest informe beu també d'una gran varietat d'experiències de primera mà i d'innombrables converses amb persones que viuen dins del sistema de govern que s'està desenvolupant. Inevitablement, s'han produït algunes inconsistències a causa d'això i es reconeix que hi pot haver errors en l'informe quan es destaquen les àrees que manquen de claredat.

Un aspecte de l'estudi que segueix incomplet és la investigació de com el sistema polític s'està aplicant a les regions alliberades recentment de l'ISIS: Manbij, Tabqa, Raqqa i Deir ez Zor. La projecció inicial d'aquest informe incloïa examinar en quina mesura les regions de majoria àrab estan acceptant i participant en el sistema polític, i observar les maneres en què aquest ha estat adaptat al context específic de cada regió. En aquest sentit, el RIC va dur a terme diverses entrevistes amb representants de les estructures polítiques i de la societat civil a Manbij i Raqqa. En canvi, la investigació a Tabqa i Deir ez Zor ha estat impossible a causa de la guerra i a l'empitjorament de les condicions de seguretat. També vam voler fer entrevistes amb els partits polítics que no participen en el Consell Democràtic Siri i analitzar les seves crítiques al sistema. Una vegada més, l'impacte de la guerra i la manca de respostes dels potencials entrevistats va impossibilitar aquesta anàlisi, però esperem poder desenvolupar aquest tema en futures investigacions. Malgrat això, d'acord amb les entrevistes realitzades i a les nostres pròpies observacions, en l'informe es dibuixen algunes de les principals crítiques al sistema descrit, concretament, en les dues seccions anomenades com a "reptes i valoracions" però, també, al llarg de l'informe quan s'ha considerat pertinent.

Aquest informe hauria pogut ser molt més ampli. Per exemple, és difícil descriure les estructures legislatives sense parlar de la feina de reconciliació basada en la comunitat, que es porta a terme a la societat civil. També és un desafiament abordar qüestions sobre la democràcia i l'empoderament sense tenir en compte l'"economia democràtica" que s'està desenvolupant a través de la creació de cooperatives. Un dels aspectes singulars del sistema polític del nord i l'est de Síria és la forma en què busca abastar i incloure la societat civil i els diversos grups ètnics i religiosos, però és impossible explorar plenament la gamma d'organitzacions, associacions i iniciatives que representen als diversos pobles de la regió en el marc d'aquest informe. Aquí descrivim les principals institucions i pràctiques del Sistema Democràtic del nord i l'est de Síria. Explicacions més detallades de la justícia i la reconciliació, l'economia i l'ecologia, els diferents grups ètnics i religiosos, la societat civil i molts altres

temes, seran objecte de futurs informes, si la seguretat del context ho permet.

Al lloc web del RIC están disponibles documents importants i declaracions de les institucions del sistema confederal: <https://rojvainformationcenter.com/background/political-system-documents>. També existeix una secció de lectura addicional amb informes, documentals i llibres que proporcionen antecedents i informació actual sobre el desenvolupament i l'actualitat del sistema polític confederal del nord i l'est de Síria: <https://rojvainformationcenter.com/background/useful-resources/>.

APROXIMACIÓ HISTÒRICA AL NORD I L'EST DE SÍRIA

10

1 1960 en endavant

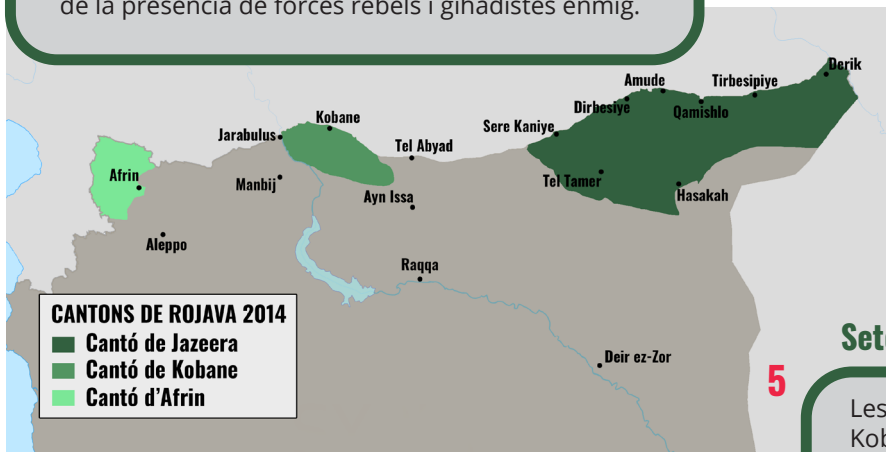
No autonomia per a la regió kurda del NE de Síria, l'idioma kurd està prohibit.
1962 El cens del govern siri deixa 300.000 kurds sense ciutadania.
1970's El règim Ba'ath assenta població àrab en àrees tradicionalment kurdes per crear un "cinturó àrab"
 La gent s'organitza clandestinament, fent reunions secretes i celebracions del Newroz.
 Es crea el PYD l'any **2003** com a força mobilitzadora per al desenvolupament de l'autonomia.
Des de 2004, les dones s'organitzen secretament en la xarxa Yêkitiya Star.

2 2011-2012: es desplega la revolució.

Després de mesos de protesta contra el règim Baathista, la població de Kobane (**19 de juliol de 2012**), seguida de les regions d'Afrin (**20 de juliol de 2012**) i de Jazira expulsen a l'exèrcit siri i a l'administració dels seus territoris. Comencen a organitzar-se a través de comunes, consells i cooperatives.
Gener de 2011: es crea el TEV-DEM (Moviment per a una societat democràtica) per construir i coordinar el sistema autònom.
Juliol de 2011: s'estableixen les YPG (Unitats de defensa del poble)

4 Gener de 2014

Declaració d'independència sota el nom de Rojava, dels tres cantons d'Afrin, Kobane i Jazira, organitzats a través del TEV-DEM.
 Els cantons no tenen continuïtat geogràfica a causa de la presència de forces rebels i gihadistes enmig.

CANTONS DE ROJAVA 2014
 ■ Cantó de Jazeera
 ■ Cantó de Kobane
 ■ Cantó d'Afrin

3

2013

Abril: s'estableixen les YPJ (Unitats de defensa de les dones).
Juliol: alliberament de Serê Kaniyê (Ras Al-Ayn) del Front Al-Nusra per part de les YPG i les YPJ.

6

2015

10 d'octubre: creació de les Forces Democràtiques Sirianes (SDF).
9 de desembre: creació del Consell Democràtic Siri (SDC).

5

Setembre de 2014 – Gener de 2015

Les forces de l'ISIS ataquen la ciutat de Kobane. Després de mesos de lluita, les YPG, YPJ i aliats repel·leixen els atacs en una victòria que atrau suport global.

7

Març de 2016

Proclamació de la Federació Democràtica de Rojava - Nord de Síria i inici del procés d'escriptura de la seva constitució.

8 **Agost de 2016**

Les SDF alliberen Manbij de l'ISIS. S'estableixen consells civils als territoris alliberats.

9 **Desembre de 2016**

La constitució s'adopta formalment sota el nom de la Federació Democràtica del Nord-est de Síria. S'elimina el terme 'Rojava' per crear un terme més inclusiu amb les àrees de majoria àrab, particularment Manbij.

2017

10

Les SDF alliberen Tabqa (**maig**) i Raqqa (**octubre**) de l'ISIS. S'estableixen consells civils als territoris alliberats.

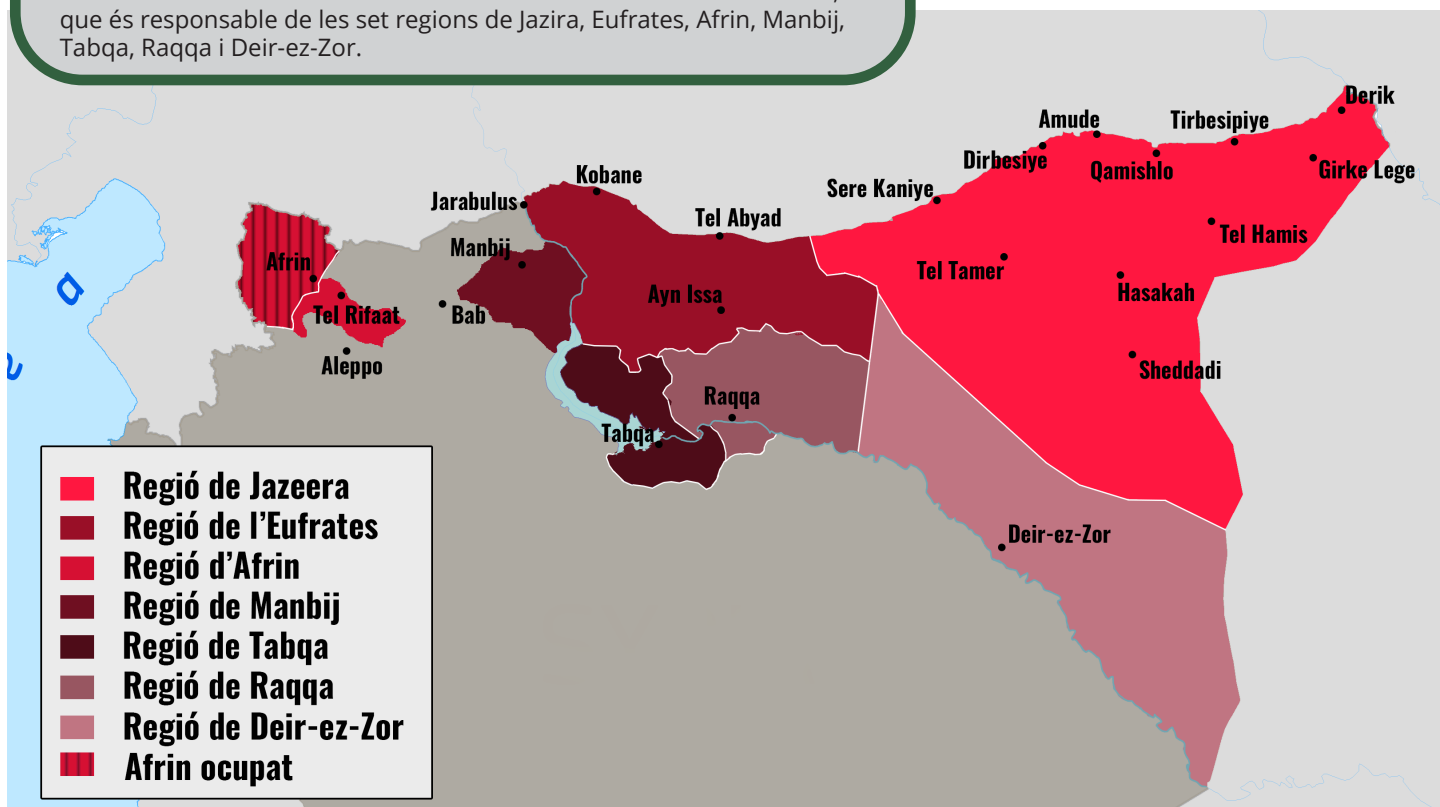
2018

11

Gener: Invasió d'Afrin per part de l'exèrcit turc i les milícies proturques. Prop de 300.000 persones desplaçades, la majoria de les quals són kurdes.

Març: Les SDF es retiren d'Afrin. Les milícies proturques imposen la llei sharia, segresten, torturen i executen civils, cometent violacions de drets humans i crims de guerra.

Setembre: Creació de l'Administració Autònoma del nord-est de Síria, que és responsable de les set regions de Jazira, Eufrates, Afrin, Manbij, Tabqa, Raqqa i Deir-ez-Zor.

2019

12

Març: Victòria militar sobre el califat d'ISIS a Deir-ez-Zor sota el lideratge de les SDF.

Octubre: atac turc i invasió de les ciutats de Serê Kaniyê (Ras Al-Ayn) i Tel Abyad (Girê Spî) després de la decisió dels EUA de retirar les seves tropes de Síria.

Més de 200.000 civils desplaçats; prop de 450 civils assassinats; prop de 1.000 km² de terra ocupada; assentament de milícies pro-turques i les seves famílies a la zona ocupada com a part de l'estratègia d'enginyeria demogràfica per a un canvi de població.

ARRELS HISTÒRIQUES, POLÍTIQUES I CULTURALS DEL SISTEMA POLÍTIC

La història kurda

Els kurds són un grup ètnic d'entre 35 i 50 milions de persones que es troben entre la seva terra natal al Kurdistan i una comunitat desplaçada a la diàspora per tot el món. Kurdistan, que literalment significa "la terra dels kurds" en kurd, ha estat durant molt temps dividit en quatre Estats-nació: Turquia, Iraq, Iran i Síria. Els kurds són el grup ètnic més gran del món sense Estat-nació propi.

A Síria, abans que esclatés la guerra civil, formaven la minoria ètnica més gran, que ascendia a uns dos milions de persones concentrades al nord del país. Al llarg de les dècades de 1960 i 1970, les polítiques d'arabització del govern siri van reasentar civils àrabs per establir un "cinturó àrab" en zones on vivia població kurda. Això va suposar el desplaçament de centenars de milers de persones kurdes de la seva terra natal i les va desposseir de la seva ciutadania, quedant apàtrides.

Les minories kurdes també s'han enfrontat a discriminació i opressió continuades en altres països. A Turquia, la població kurda s'enfronta al racisme institucional, a la marginació econòmica i política, i a la prohibició de l'idioma kurd. També han viscut múltiples massacres i atacs: la massacre de més de 10.000 persones a Dersim l'any 1938, la crema de 4.000 pobles durant els anys noranta, la massacre de l'atac aeri de Roboski l'any 2011, que va matar a 34 civils, i la destrucció de barris i l'assassinat de civils a Diyarbakir (Amed), Nusaybin, Salopi i Jazira Botan, els anys 2015-2016. Després d'un augment de l'organització política i dels moviments socials en les últimes dècades, inclosa la insurgència armada del Partit dels Treballadors del Kurdistan (PKK), milers de kurds, entre ells parlamentaris i alcaldes electes, han estat arrestats i milers continuen com a presos polítics a les presons turques.

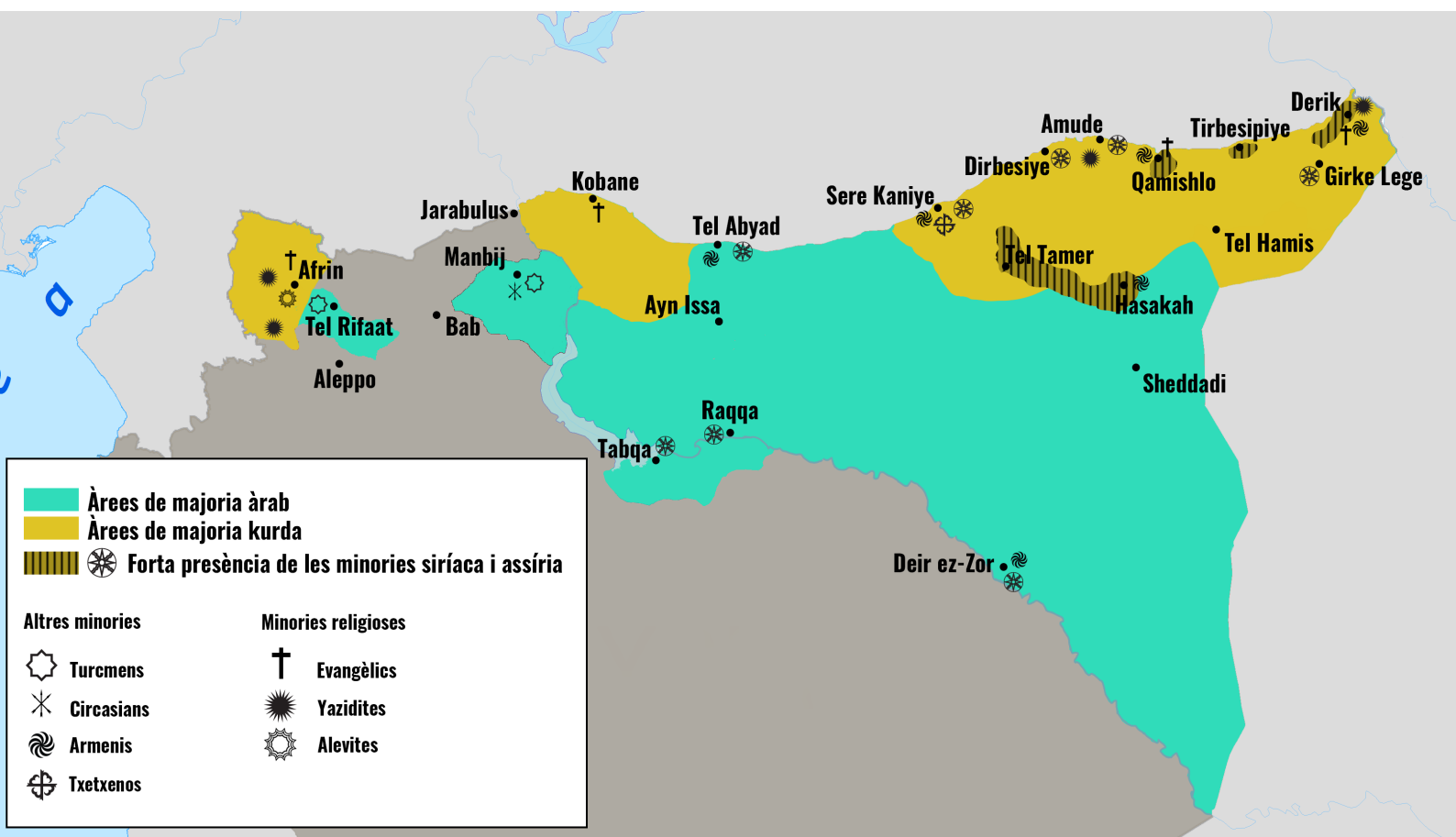
A l'Iran, els kurds viuen també discriminació i se'ls neguen drets socials, polítics i culturals. Les expressions de la religió i la cultura kurdes s'enfronten a la repressió política, i alguns noms kurds han estat declarats il·legals. Els activistes kurds s'enfronten a arrests arbitraris i detencions, i centenars han estat condemnats a mort.

L'Iraq també té una llarga història d'opressió sobre la població kurda, inclòs el genocidi d'Anfal sota el règim de Saddam Hussein. Al genocidi d'Anfal es va fer ús d'armes químiques contra civils, resultant 80.000 – 182.000 persones mortes. L'any 1992, a la regió kurda de l'Iraq es va crear el govern regional del Kurdistan amb l'objectiu d'establir una regió kurda semiautònoma basada en el lideratge de la família Barzani i en un model econòmic neoliberal.

La persistent repressió i violència contra la població kurda ha donat lloc a una gran comunitat a la diàspora i a forts sentiments de solidaritat entre elles. Això es pot observar en les grans mobilitzacions populars contra la invasió turca de les comunitats kurdes a Europa. Tanmateix, hi ha una gran divisió entre les dues tendències polítiques principals dels moviments pels drets de la població kurda: la visió centrada en l'Estat, pròpia del Partit

Democràtic Kurd (KDP) a l'Iraq, liderat per Barzani, i el model del confederalisme democràtic del "moviment de llibertat kurd", que inclou el projecte polític del nord i l'est de Síria, el Partit dels Treballadors del Kurdistan (PKK) i el Partit Democràtic dels Pobles (HDP) de Turquia, entre altres. Existeixen moltes altres tendències dins de la política kurda, tant en les diferents parts del Kurdistan com entre la comunitat a la diàspora.

Les poblacions kurda i àrab al nord i l'est de Síria es van organitzar juntes com a part de la Primavera Àrab de 2011, però la majoria dels grups kurds finalment es van distanciar del moviment a causa de la falta d'acceptació dels drets de la població kurda i per la creixent influència de grups islamistes fonamentalistes entre l'oposició. Encara que la revolució de Rojava es va desenvolupar a partir d'un procés d'organització predominantment kurd, ja no és un projecte exclusivament kurd. A cada regió, els consells i les copresidències inclouen una representació significativa de la comunitat àrab, així com d'altres grups ètnics. El canvi de passar d'organitzar-se sota el nom de "Rojava" a fer-ho com a "nord de Síria" i, posteriorment, "nord i est de Síria", també indica una visió que va molt més enllà de la identitat ètnica.

Demografia del nord i l'est de Síria, gener de 2018

El nord i l'est de Síria inclou una àmplia gamma de grups ètnics i religiosos. Algunes de les comunitats han viscut a la regió durant mil·lennis, mentre que moltes altres s'hi han establert més recentment. Les regions de majoria kurda es concentren al nord: Afrin, Kobane, Jazira, però també hi ha àrees que contenen un nombre considerable de poblacions àrabs. La composició ètnica varia d'una ciutat a una altra, amb minories d'armenis i turcmans que viuen en diverses ciutats. També hi ha petites minories de siríacs, assiris, yazidites, circassians (descendents de musulmans caucàsics), txetxens i nòmades Dumi (Nawar), la presència de les quals varia a cada regió. La població siríaca i assíria, majoritàriament cristiana, representa una important minoria a la regió de Jazira, encara que gran part va fugir a altres països quan l'ISIS va guanyar poder i va cometre atrocitats contra els cristians de la zona.

Els territoris originals dels tres cantons no contigus que van declarar inicialment la independència – Afrin, Kobane i Jazira – tenen poblacions amb majoria kurda, però aquest territori ara s'ha ampliat i abasta regions que han estat incloses recentment a l'Administració Autònoma del nord i l'est de Síria – Manbij, Tabqa, Raqqa i Deir-ez-Zor -, que són majoritàriament àrabs. A Jazira, Kobane i Afrin, part de la població àrab prové de tribus que han viscut allà durant segles, mentre que altres s'hi van establir a la segona meitat del segle XX, amb motiu de les polítiques d'enginyeria demogràfica del règim d'Assad.

És difícil saber la població total del nord i l'est de Síria, encara que les estimacions la situen entre els 4 i 5 milions. Des del començament de l'Autonomia, hi ha hagut onades de desplaçaments, causades per la violència, i les autoritats locals no tenen capacitat per dur a terme un cens exhaustiu. L'ocupació promoguda per Turquia de la zona d'Afrin, de majoria kurda, ha suposat un canvi demogràfic radical en aquesta regió, amb 300.000 persones desplaçades, majoritàriament població kurda. El mateix està succeint en la nova ocupació de Tel Abyad (Girê Spî) i Serê Kaniyê (Ras al-Ayn), on Turquia i els seus mercenaris estan establint a combatents i familiars, en la seva majoria turcmans i àrabs d'altres parts de Síria, a les cases de les persones que han fugit.

Principis polítics

La divisió ideològica entre les dues tendències del moviment per als drets de la població kurda, la tendència estatista i la confederalista democràtica, es desenvolupa al nord i l'est de Síria a través de l'oposició ideològica entre els dos partits polítics kurds principals, l'ENKS i el PYD. El sistema polític actual en el seu conjunt és producte de la tendència confederal, tot i que el PYD ja no és la força impulsora del desenvolupament del Confederalisme Democràtic i participa en el sistema juntament amb una varietat d'altres partits polítics. Hi ha també regions com Derik, que estan geogràficament més a prop del Kurdistan iraquiana, que tendeixen a mostrar una major afiliació a l'ENKS. L'ENKS ha rebutjat participar formalment al sistema polític a causa d'aquest conflicte ideològic i, a més, afirma que l'Administració Autònoma ha empresonat a membres de l'ENKS per motius polítics. També s'han produït alguns conflic-

“Un sistema democràtic és el futur de Síria per aconseguir l'estabilitat. Això ha d'incloure a la població àrab, armènia, turcmans, kurda... totes han de viure juntes amb fraternitat. Hi ha d'haver un sistema democràtic, no només per al nord de Síria, sinó per a tota Síria i tot l'Orient Mitjà, perquè aquestes persones puguin viure juntes... perquè les guerres, els conflictes i les matances que estan succeint ara puguin arribar a la seva fi”.

Erifa Bekir, copresidenta de la Comissió d'Assumptes Socials de la regió d'Afrin.

tes interns i desercions dins de l'ENKS després de la participació de grups d'aquest partit en els consells establerts per Turquia a Afrin per legitimar la seva ocupació.¹

La tendència política del confederalisme democràtic dins de Síria ha estat fortament influenciada pels escrits i pensaments d'Abdullah Öcalan. Aquesta connexió es remunta a dècades enrere, quan Öcalan i altres figures destacades del PKK es van instal·lar a Síria i al Líban després d'exiliar-se de Turquia l'any 1979, i van impartir seminaris i desenvolupar la ideologia del seu partit. La presència del lideratge del PKK dins de Síria ha generat un gran impacte en el desenvolupament polític dels drets del poble kurd en aquest país perquè durant anys militants del PKK es van moure per les regions kurdes de Síria i van assistir a conferències i esdeveniments a Damasc. La mobilització política es duia a terme en gran mesura a través de reunions personals i trobades, més que a través de la circulació de la literatura, fet que va donar forma a la cultura política moderna. Més recentment, aquestes idees polítiques han circulat per tot el Kurdistan, particularment a Rojava, ja que hi ha gent d'altres regions del Kurdistan que van anar-hi per unir-se a la lluita contra l'ISIS, participar en el moviment social i viure a la regió.

La ideologia del moviment pels drets kurds – influenciada pels escrits d'Abdullah Öcalan – té les seves arrels en el marxisme i el nacionalisme tradicionals, com també molts dels moviments d'alliberament anticolonials de la segona meitat del segle XX. Tot i això, la ideologia del moviment va evolucionar amb el temps, com a resposta al profund fracàs del socialisme basat en l'Estat i encarnat en l'URSS. Després de molts anys d'anàlisi i desenvolupament teòric, el "nou paradigma" del moviment es va definir l'any 2005 a través dels escrits d'Abdullah Öcalan, que estava en aquell moment, i continua actualment, empresonat a Turquia. Aquest paradigma presenta una visió del socialisme que rebutja els mecanismes centralitzats de l'Estat i, en el seu lloc, proposa un model alternatiu de govern anomenat confederalisme democràtic. Aquest model pretén ser, també, una contraproposta tant al socialisme tradicional basat en l'Estat, com a l'Estat-nació i al capitalisme. En apartar-se del model de socialisme soviètic, Öcalan va defensar que l'alliberament de les dones és clau per construir una societat lliure, i no un fet que succeirà després de l'establiment del socialisme.

Diversitat multiètnica i religiosa

Una idea central del "nou paradigma" és que els kurds no haurien d'intentar establir un Estat propi, sinó que haurien de lluitar per un sistema polític que abrasi els drets culturals i polítics de totes les persones. Aquest enfocament té com a objectiu evitar el perill de reproduir l'opressió d'un poble sobre un altre a través del sistema d'Estat-nació. Els valors i principis compartits d'una societat es consideren més importants que l'origen ètnic de les persones que hi viuen. En lloc de dissoldre la identitat, la cultura i la llengua, aquesta ideologia promou la idea d'una "nació democràtica", que proposa que totes les identitats han de tenir espai per organitzar-se i estar representades en tots els nivells de presa de decisions, però que cap ha de tenir un estatus més alt que les altres. Per exemple, això es posa en pràctica al nord i l'est de Síria a través de polítiques com l'adopció del kurd, l'àrab i l'arameu siríac com els tres idiomes oficials del nord i l'est de Síria, encara que a la pràctica l'àrab és la llengua principal de la majoria de les reunions i assumptes polítics, ja que és compartit

¹ Actualització: durant els primers 6 mesos de 2020 s'haurien dut a terme converses per apropar les posicions entre les tendències estatistes i confederalistes. L'Administració Autònoma també hauria alliberat els «presos polítics» i hauria permès l'obertura d'oficines del l'ENKS al Nord i Est de Síria.

pel total de la població. La promoció de la diversitat i la democràcia de base són centrals en la ideologia política del projecte del confederalisme democràtic.

Alliberament de les dones

La influència del moviment d'alliberament de les dones és un altre aspecte cabdal del "nou paradigma". Les dones han lluitat durant molts anys dins del moviment d'alliberament kurd per establir la igualtat de gènere com un principi central de la ideologia del moviment. Encara que Öcalan va declarar que "una societat mai pot ser lliure sense l'alliberament de les dones", han passat dècades perquè això sigui acceptat àmpliament en tot el moviment. Durant aquest temps, les dones han construït assemblees i estructures autònomes dins del moviment, i s'han fet presents en nombroses posicions de lideratge. Al nord de Síria, les dones kurdes es van organitzar sota la bandera de Yêkitiya Star per lluitar pels drets de les dones.

Ecologia

L'encarnació moderna del moviment kurd també emfatitza la importància de l'ecologia i la sostenibilitat, i estableix paral·lelismes entre la dominació de l'home sobre la dona, de l'ésser humà sobre l'ésser humà, i de l'ésser humà sobre la naturalesa. Amb l'objectiu de desenvolupar una societat ambientalment sostenible, es proposa un sistema econòmic que defensi la col·lectivització dels recursos naturals i de la terra. Alguns l'han anomenat "eco-socialista", a causa de l'èmfasi que es posa en la sostenibilitat i la redistribució de la riquesa. El pensament al voltant de l'ecologia es basa en els escrits de Murray Bookchin, que va desenvolupar el concepte d'ecologia social.

Democràcia

El confederalisme democràtic no és un concepte acadèmic, sinó un sistema d'organització basat en la idea que el poder ha d'estar arrelat en la societat en lloc de l'Estat. La societat ha de ser governada a través de la democràcia local, basada en unitats organitzades geogràficament i anomenades comunes. Aquestes comunes es confederen en nivells més alts segons sigui necessari, preservant l'autonomia i el poder de decisió dels nivells més locals.

A través de la confederació d'assemblees democràtiques, el confederalisme democràtic pot existir en el marc d'un Estat, així com a escala global. De fet, observadors locals ja l'han proposat com a part de la solució per a altres situacions que han arribat a un punt mort, com el conflicte Israel-Palestina. El projecte confederalista democràtic del nord i l'est de Síria no intenta suplantat directament a un Estat-nació preexistent – en aquest cas l'Estat siri –, sinó que comença a construir poder al marge de l'Estat, treballant així cap a la democratització i la federalització. L'objec-

“El sistema federal democràtic consensuat garanteix la participació igualitària de tots els individus i tots els grups en el debat, decisió i gestió col·lectives. Té en consideració les diferències ètniques i religioses de cada grup, i es basa en els principis de coexistència mútua i fraternitat entre els pobles. Garanteix la igualtat de tots els pobles en matèria de drets i deures, respecta els estatuts dels drets humans i preserva la pau nacional i internacional”.

Contracte social de la Federació Democràtica del nord de Síria, 2016

tiu final declarat és que a mesura que creix el poder de la societat, l'Estat es torna obsolet i deixa de funcionar com a institució i com a mentalitat.

Cultura política

A les cultures del nord i l'est de Síria ja existeixen formes d'organització social i valors que afavoreixen la construcció d'un nou sistema polític que recorre a estructures socials pre-capitalistes, un dels objectius declarats de l'administració local. La ideologia de l'autonomia democràtica del sistema confederal del nord i l'est de Síria té les seves arrels en la cultura i el context social de la societat de l'Orient Mitjà. Encara hi ha una forta tendència al ruralisme, així com a l'economia col·lectiva i a l'ajuda mútua, que els sociòlegs han identificat com a inherents a la vida rural de poble. Les ciutats que existeixen són bastant petites i, generalment, mantenen llaços socials forts als barris, on hi ha famílies que, ja que viuen a prop, contribueixen a un sentiment fort d'identitat. La família continua sent una estructura social poderosa i fomenta fortes relacions de suport. L'organització social a través de famílies o tribus ha portat històricament tant a la federació entre tribus com a assemblees entre les persones de múltiples tribus.

«Quan va començar la revolució, en l'àmbit de la política internacional es va dir: “és la revolució kurda”. Per a nosaltres va ser difícil concebre com els kurds començarien una revolució i com ens hi uniríem. Al principi vam pensar que era una revolució nacionalista per als kurds i no per a tota la gent, com els àrabs o els assiris, que no era una revolució per a la fraternitat i la democràcia dels pobles».

Khawla Diab, copresidenta del PYD a Tel Tamer

La regió del nord i l'est de Síria ha estat històricament llar de moltes comunitats ètniques i religioses i, en alguns moments de la història, han sorgit tensions que han estat explotades i enfortides a través de les polítiques estatals sirianes i les polítiques colonials. En general, la regió - inclosos els centres urbans que són bastant multicultural - s'ha caracteritzat per la convivència i pels espais compartits entre kurds, àrabs, yazidites, siríacs, assiris, armenis, circassians, turcmans, caldeus i txetxens. Això genera la base per a un sistema social que inclou la diversitat, ja que la presència d'un ampli espectre de grups

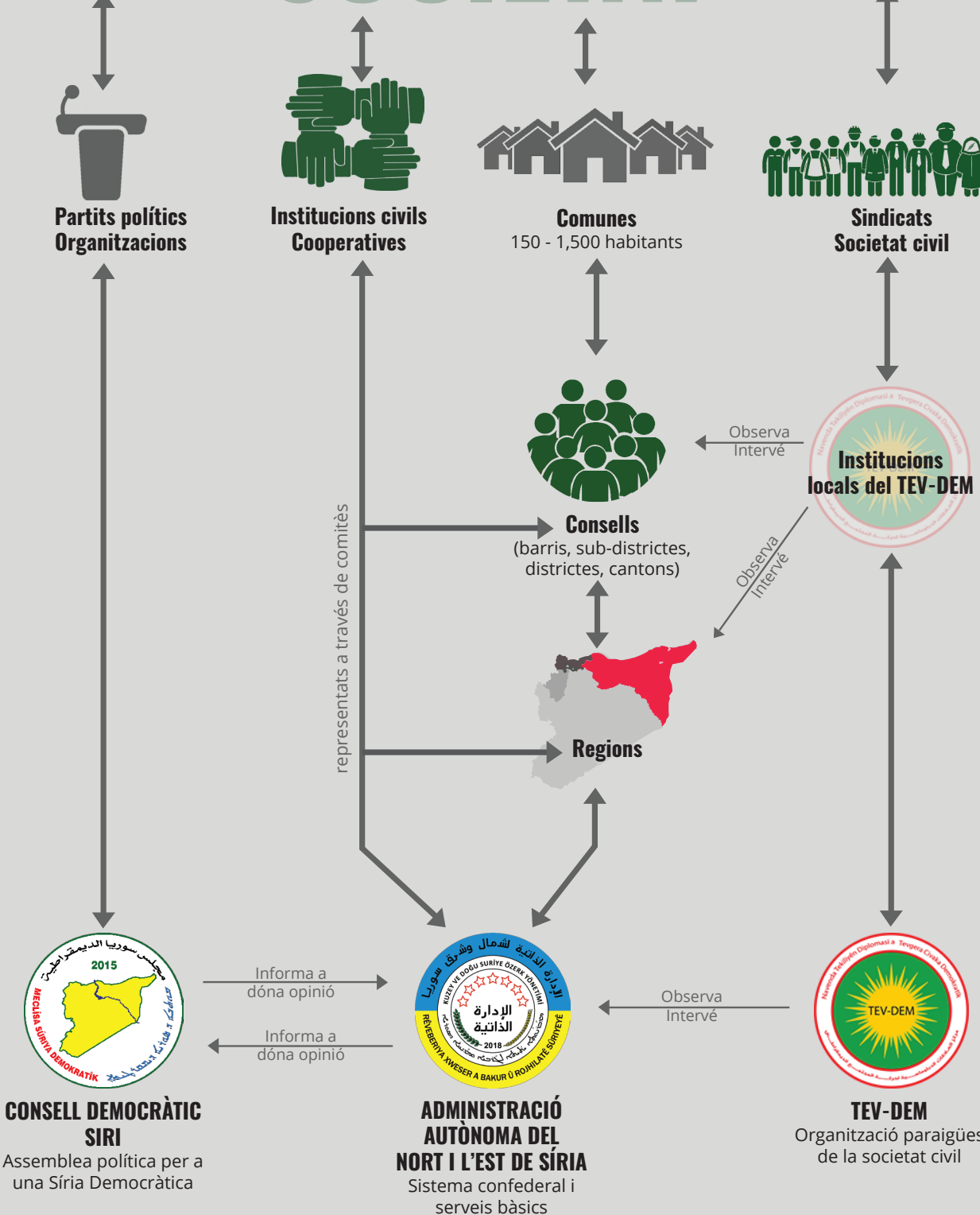
ètnics en una regió es considera part de l'estatu quo.

L'enfocament ideològic que arrela el nou sistema polític en una base històrica i cultural, i en els valors socials, també ha donat forma al paper de les dones en el sistema democràtic confederalista. Les organitzacions de dones han destacat l'organització centrada en les dones de les societats històriques matrilineals de l'Orient Mitjà com a referent per dotar de continuïtat al moviment actual per a l'alliberament de les dones. Les dones són percebudes com a guardianes dels valors socials i com a pilars fonamentals que mantenen la societat unida. Les dones són lideresses polítiques, lluitadores i autocrítiques i crítiques amb el seu entorn.

L'ORGANITZACIÓ POLÍTICA DEL NORD I L'EST DE SÍRIA

18

En els set anys transcorreguts des que va començar l'autonomia a Afrin, Kobane i Jazira, el sistema polític del nord i l'est de Síria ha evolucionat. Cal assenyalar un avenç important: el territori ha crescut a mesura que les SDF -amb el suport de la coalició global contra l'ISIS- alliberaven quantitats significatives de territori de l'ISIS. Això va permetre agregar les regions de Manbij, Tabqa, Raqqa i Deir-ez-Zor a l'àrea que opera sota el sistema democràtic confederal.

El sistema polític està format per tres estructures principals basades en els principis de la delegació de poder i la federació en nivells superiors. Després d'una reformulació de les estructures existents, el sistema actual es va anunciar el setembre de 2018. Les tres estructures principals són:

TEV-DEM (establert el 2011), el Moviment per a una Societat Democràtica. És un organisme paraigua per a la societat civil que defensa, coordina i garanteix que la veu de la societat civil s'incorpori als aspectes polítics i administratius del sistema. Actua com una espècie de "contrapoder" a l'Administració Autònoma i s'organitza a escala federal des del nivell local fins a l'interregional.

L'Administració Autònoma del nord i l'est de Síria, establerta l'any 2018, desenvolupa el sistema de comunes i consells escollits en tot el nord i l'est de Síria, i és responsable de la coordinació entre les set regions. Es basa en un sistema federal des de la comuna local fins al nivell interregional.

El Consell Democràtic Siri (establert l'any 2015) és el paraigua que proporciona un marc polític per a la resolució del conflicte siri a través de converses entre diferents parts de la societat siriana, al marge d'assumir la responsabilitat de la feina diplomàtica. Els partits polítics participen en l'SDC (per les seves inicials en anglès), així com ho fan representants de la societat civil, de l'Administració Autònoma i persones clau en l'àmbit individual.

L'Administració Autònoma és la responsable de l'administració de les set regions a través d'organismes electes i de ministeris, mentre que l'SDC representa als partits polítics i està orientat a unificar tota Síria en una entitat política federal, democràtica, liderada per dones i multicultural. L'Administració Autònoma s'ocupa de l'administració d'aspectes com la sanitat, l'educació i l'electricitat, amb l'objectiu que es prenguin decisions en aquestes àrees i es controlin al nivell més local possible.

Les estructures i principis del sistema polític estan descrits en el Contracte Social, que funciona com una constitució. El Contracte Social reconeix els drets socials bàsics, es compromet amb la igualtat de gènere en el sistema polític i estableix les institucions del sistema confederal democràtic. Existeixen diverses versions del Contracte Social que es corresponen amb les materialitzacions del sistema de 2014 i 2016, però la versió que descriu la re-

“Quan va començar la revolució a Rojava, què vam pensar? Que el PYD com a partit no era suficient per organitzar a la gent, si així ho haguéssim cregut hauria estat una manera de pensar massa limitada. Llavors, què vam fer al respecte? Volíem crear una organització paraigua; un consell. Un consell que pogués liderar a tota la societat. Vam crear el Moviment per a una Societat Democràtica, o TEV-DEM. A través del TEV-DEM podríem arribar a totes les persones: kurdes, àrabs, siríac-assíries, armènies, caldees, circassianes i tota la gent de Rojava”.

Zelal Jeger, copresidenta del TEV-DEM

formulació de 2018 encara no s'ha publicat.

Els tres organismes contenen tant institucions mixtes en relació al gènere com un sistema paral·lel de les dones i autònom des del punt de vista organitzatiu. Les estructures de les dones alimenten les estructures mixtes en tots els nivells i exerceixen una influència significativa. No hi ha estructures únicament per a homes. A banda de les estructures de dones, també s'atorga als joves un grau d'autonomia que està consagrat al Contracte Social, basat en la representació dels joves en totes les estructures del sistema polític, des del nivell més local fins a l'interregional.

La ideologia del confederalisme democràtic té com a objectiu que la societat sigui més poderosa que les institucions de govern. Per tant, el paper de la societat al nord i l'est de Síria és fonamental per al sistema polític. La societat forma part de l'Administració Autònoma a través del sistema de comunes i consells, i del TEV-DEM a través d'organitzacions de la societat civil. Les institucions civils i les cooperatives també participen en l'Administració Autònoma a través de interaccions diàries amb les comissions rellevants i reunions oficials. Per exemple, les cooperatives formen part de l'Administració Autònoma a través de la participació en els Comitès locals d'Economia, que es federen en la Comissió d'Economia de l'Administració. L'objectiu declarat del projecte democràtic confederalista és que la societat es governi a si mateixa, prescindint de la necessitat d'institucions governamentals alienes i distants a la societat.

Les persones s'impliquen en el sistema polític de múltiples maneres. Per exemple, una professora d'un poble s'organitzaria com a resident a la seva comuna, i possiblement podria ser escollida per als consells dels nivells superiors de l'Administració Autònoma. També s'organitzarà en el marc del TEV-DEM a través del sindicat de docents i, si ho desitja, pot participar a través d'un partit polític, com el PYD, el Partit pel Futur de Síria, etc., que té representació a l'SDC. També podria organitzar-se a través de les estructures de dones dins de cadascun d'aquests organismes.

L'ADMINISTRACIÓ AUTÒNOMA DEL NORD I L'EST DE SÍRIA

CONSELL EXECUTIU

Treballa mitjançant oficines i comissions per a supervisar i coordinar temes de salut, economia, recursos naturals, etc.

Membres:

- 2 copresidents electes
- copresidents de les 7 oficines i 10 comissions

CONSELL GENERAL

Coordina assumptes legislatius i unifica les lleis entre regions

Membres:

- 2 copresidents electes que presideixen el Consell
- 7 representants de cada regió [49 persones]
- 21 especialistes

CONSELL DE JUSTÍCIA

Administra tribunals i coordina el sistema de justícia i genera línies per les sentències entre regions

Membres:

- 16 persones de cada una de les 7 regions

OFICINES I COMISSIONS

- Comissió d'Administracions locals
- Comissió de Finances
- Comissió d'Economia i Agricultura
- Comissió d'Interior
- Comissió d'Educació i Aprenentatge
- Comissió de Salut i Mediambient
- Comissió d'Assumptes Socials
- Comissió de Cultura
- Comissió de la Dona
- Comissió de Joventut i Esports

- Oficina de Comunicació
- Oficina de Planificació i Desenvolupament
- Oficina de Religió i Creences
- Oficina de Relacions Exteriors
- Oficina de Defensa
- Oficina d'Assumptes Humanitaris
- Oficina del Petroli i Recursos Naturals

Autonomous administration - Source: ANHA - Hawar News

Objectius i estructures bàsiques

L'Administració Autònoma és l'estructura que administra els territoris que constitueixen les set regions del nord i l'est de Síria. 'Administració autònoma' (a vegades traduïda com 'auto-administració') és una traducció aproximada del terme kurd 'Rêveberiya xweser'. La paraula 'xweser' significa 'autònom' (literalment significa "ser [tenir poder] sobre un mateix"), i 'rêveberî' s'utilitza de manera habitual per referir-se a la gestió, el lideratge o la coordinació. Tot i això, les arrels de la paraula 'rêveberî' signifiquen "estar al capdavant de/indicar el camí". El terme 'rêveberiya xweser' s'utilitza per expressar el concepte de societat que es dirigeix a si mateixa.

L'administració inclou des dels organismes de presa de decisions més locals (la comuna) fins al nivell més alt de federació al llarg de les set regions del nord i l'est de Síria. En tant que es prenen tantes decisions com sigui possible en el nivell més local, el nivell interregional només s'ocupa de qüestions que afecten múltiples regions, com ara l'educació, la sanitat, la seguretat, el desenvolupament, la unificació de taxes duaneres i preus del combustible, o les carreteres. A escala interregional, la major part de l'administració implica coordinar i organitzar la feina entre les diferents regions. Cada nivell funciona a través de comitès i consells, amb una quota de gènere (40% mínim d'homes o de dones) i amb representació de cada grup ètnic, religiós i cultural present en aquella àrea. Així mateix, hi ha un sistema de dones paral·lel a les estructures mixtes.

La decisió d'establir l'Administració Autònoma com a òrgan administratiu del nord i l'est de Síria es va prendre en el congrés del Consell Democràtic Siri a Tabqa el 16 de juliol de 2018, i el 6 de setembre de 2018 es va constituir oficialment l'Administració Autònoma a Ayn Issa. El congrés va atorgar a l'Administració Autònoma la responsabilitat de l'administració del sistema confederal des de les comunes fins a les regions. Aquest paper complementa, i alhora és diferent tant de la responsabilitat del TEV-DEM per a l'organització de la societat civil, com de la feina diplomàtica i d'organització política de l'SDC.

L'"esquelet" de l'Administració Autònoma està format per un sistema confederal que va de sota cap amunt. La unitat bàsica és la comuna, generalment formada per menys de 200 famílies, i després aquestes unitats es federen en cossos cada vegada més grans. Cada nivell conté comitès que se centren en àrees específiques de treball.

Les unitats de l'Administració Autònoma són:

Comuna/ Komîn
Barri / Tax

Subdistricte / Belde

Districte / Navçe

Cantó / Kanton

Regió / Hêrem

Administració Autònoma del nord i l'est de Síria /

Rêveberiya Xweser a Bakur û Rojhilatê Sûriyê

“Hi havia la necessitat d’una Administració Autònoma general del nord i l’est de Síria per reunir a aquestes set administracions regionals en la presa de decisions col·lectives i per elaborar lleis comunes, així com per aconseguir la igualtat en la societat i en l’àmbit econòmic, desenvolupar perspectives comunes, coordinar-se i actuar com a força de mediació si sorgeixen problemes entre dues regions”.

Berivan Khaled, copresidenta del Consell Executiu de l’Administració Autònoma del nord i l’est de Síria.

Hi ha set regions: Jazira (que conté els cantons de Qamishlo i Hasakah), Èufrates (que conté els cantons de Kobane i Tel Abyad - Girê Spî -), Afrin, Manbij, Tabqa, Raqqa i Deir-ez-Zor. La major part de la regió d'Afrin està sota ocupació turca des del març de 2018, però continua representada en el sistema polític a través de l'àrea de Shehba, poblada per les persones desplaçades d'Afrin. Algunes zones de les regions de l'Èufrates i Jazira estan ara sota ocupació turca des de l'octubre de 2019, i les seves administracions desplaçades operen actualment des de diferents ciutats.

El sistema polític és diferent en cada una de les regions. A les zones rurals, una comuna pot ser un poble sencer, o fins i tot diversos, mentre que un poble més gran pot dividir-se en diverses comunes. Algunes comunes han desenvolupat un alt nivell d'organització col·lectiva i mostren una forta participació i iniciativa, amb molts projectes comunitaris i econòmics que emergeixen de la comuna, mentre que altres romanen menys actives. El desenvolupament exitós de les comunes depèn, sovint, de la feina de persones clau que entenen la visió del sistema i fomenten un major compromís dins de les seves comunitats. Les estructures de l'Administració Autònoma responen a les característiques econòmiques, socials i culturals de cada àrea, i poden adaptar-se segons la dimensió de la població i de si l'àrea en qüestió és rural o urbana.

Comunes - la pedra angular del confederalisme democràtic

Les comunes són la unitat més bàsica del sistema polític del nord i l'est de Síria. Estan establertes en l'Article 48 del Contracte Social, que defineix el sistema comunal com "la forma organitzativa bàsica essencial de la democràcia directa. És un sistema que estableix un marc organitzatiu i administratiu en el qual es prenen les decisions i es du a terme la gestió. Funciona com un organisme independent en totes les etapes de la presa de decisions". A més d'actuar com un organisme democràtic, la comuna és també l'organització a través de la qual se satisfan necessitats bàsiques. Una de les primeres funcions de les comunes va ser ajuntar recursos per comprar generadors col·lectius per subministrar electricitat. Ara funcionen com un punt d'accés al combustible i al pa subsidiat, així com de porta d'entrada per a molts aspectes administratius.

Els tres pilars centrals de les comunes es defineixen com:

Autodefensa (xwe parastin): protecció de la comuna

Educació (perwerde): canviar les mentalitats i empoderar la gent

Resolució de conflictes i creació de consensos (lihevkirin): abordar conflictes dins i entre les famílies, així com reconciliació o derivació a les institucions de justícia pertinents

"Al principi va haver-hi dificultats amb el sistema de comunes: és un sistema nou i la gent no accepta coses noves molt ràpidament... Aquí la gent coneixia el sistema vell on tot provenia del centre, de Damasc, a 700 o 800 km. Les ordres venien d'allà, sense la implicació de la gent... Clar, és necessari que treballem junts en l'àmbit de Síria, però cada regió té les seves pròpies particularitats, la seva pròpia societat, idiomes, cultures, religions i creences. Ara s'estan creant les comunes... estan resolent no només qüestions de pa i combustible, sinó també qüestions personals, qüestions de creences religioses, opinions conflictives, tota mena de coses".

Mohamed Said, ccopresident del PYD a Tel Tamer, 28 de març de 2019

Una vegada establerts aquests pilars, la comuna pot actuar com a base d'una economia autònoma. Així, les cooperatives es desenvolupen a partir de les comunes, amb l'objectiu final que sorgeixi una economia comunal a través de la suma de recursos i la inversió conjunta.

Les comunes tenen comitès que se centren en àrees de treball com ara la salut, l'educació, l'economia, l'autodefensa o la reconciliació. Els nou comitès que figuren com a comitès estàndard per a tots els nivells de l'Administració Autònoma són:

Comitè d'Autodefensa
Comitè d'Educació

Comitè de Reconciliació i Justícia
Comitè de Dones

Comitè de Joventut (i Esports)
Comitè de Salut
Comitè de Famílies de Màrtirs
Comitè d'Art i Cultura
Comitè d'Economia

La majoria de comunes tenen diversos comitès, encara que molt poques tenen aquests nou esmentats. De fet, les comunes organitzen els comitès en funció de les seves necessitats i capacitats. Per exemple, les àrees rurals tenen més probabilitats de tenir comitès agrícoles i no totes les comunes tenen un comitè d'economia. Tanmateix, cada un d'aquests nou comitès existeix en els consells dels nivells superiors de l'administració.

Encara que la comuna és la unitat més petita del sistema, està destinada a formar el nucli del sistema polític i a funcionar com a element clau de control i d'equilibri polític. Les decisions dels nivells superiors no haurien d'impedir la presa de decisions a escala de la comuna sinó que, en teoria, haurien de basar-se directament en les decisions de la comuna.

“Les dones són copresidentes en el sistema de comunes; són líders a la societat; actuen com a conselleres en els processos de resolució de conflictes. Formen part dels comitès de les comunes: reconciliació, serveis, societat i gestió. L'Administració Autònoma no pot funcionar sense la participació de les dones. I en l'àmbit social i en l'autodefensa, les comunes no poden funcionar sense dones”.

Hediye Ahmed Abdallah, Comitè d'Autodefensa del consell popular del districte de Derik.

Cas d'estudi: Carudi, una comuna de poble

Carudi és un poble a la zona rural dels afores de Derik, a la frontera amb Turquia. Té una comuna activa que celebra reunions periòdiques i participa en activitats col·lectives. Les persones que resideixen al poble gestionen col·lectivament algunes terres agrícoles, un jardí comunitari de “relaxació” amb una font, arbres fruiters i flors, i un ramat d'ovelles i cabres.

Gestionen els camps col·lectius d'acord amb principis cooperatius: la majoria dels habitants del poble aporten el seu temps i treball per cultivar la terra, i la collita és compartida entre tothom. En els darrers anys han decidit cultivar ‘firik’, una varietat de blat que es prepara amb mètodes tradicionals que requereixen cremar el gra a mesura que es cull, fet que dona al blat un sabor únic. Els residents de Carudi també organitzen junts la recol·lecció d'escombraries per fer front a les queixes sobre l'acumulació de residus als espais comuns del poble. Recentment, la comuna va decidir crear un centre comunitari del poble, que els mateixos habitants estan construint.

Totes les famílies del poble participen en aquestes activitats, independentment de la seva afiliació política. Això ha requerit molta feina per part d'un petit nombre de persones actives que han visitat repetidament a les famílies del poble, han organitzat trobades i han motivat les persones a participar. Els resultats d'aquesta feina són palpables. Moltes famílies que, per una banda, expressen reserves sobre el nou sistema polític, per l'altra, estan entusiasmades amb els resultats tangibles generats organitzant-se com a comuna.

Els Consells

Els consells són els organismes representatius que discuteixen i prenen decisions sobre qüestions socials, formulen polítiques necessàries i representen la voluntat de la gent. Hi ha consells en cada nivell de l'Administració Autònoma, excepte en el de la comuna, perquè aquestes es basen en la participació directa. Fins i tot a escala de barri - un nivell més amunt de la comuna - recau més responsabilitat sobre les copresidències de cada comuna coordinades entre sí que en un consell electe complet. Els consells estan destinats a ser el mitjà a través del qual funciona la democràcia genuïna, ja que protegeixen i avancen en els principis de la "societat alliberada" que el sistema confederal està intentant construir.

Cas d'estudi: Administració Autònoma del districte de Derik

Comunes: cada comuna a Derik està formada per 120-150 famílies. Cada una d'aquestes comunes té un nom, com per exemple "Comuna Şehid Cudi". Hi ha 125 comunes al districte de Derik i 44 al municipi.

Barri: cada barri està format per diverses comunes. Hi ha set barris al municipi de Derik.

Municipalitat: les ciutats més grans tenen més barris, i cada un dels barris està representat al Municipi, que al mateix temps és un comitè de l'assemblea del districte.

La municipalitat de Derik és més aviat una estructura que existeix juntament amb els consells de l'estructura de l'Administració Autònoma, que no pas un nivell dins de l'estructura de l'Administració. El districte de Derik conté la ciutat de Derik i els pobles que l'envolten, mentre que la municipalitat de Derik només s'aplica a la ciutat de Derik.

Subdistricte: en el districte de Derik hi ha quatre subdistrictes organitzats entorn a quatre ciutats més petites de la zona rural dels voltants de la ciutat de Derik.

Districte: el Consell popular del Districte de Derik està format per 42 persones. Hi ha tres representants de cada un dels nou comitès del districte, 11 persones de la comissió municipal, dos copresidents i dos vicepresidents. Els copresidents treballen en coordinació i comunicació amb les comunes que conformen el districte. El districte de Derik s'uneix amb altres nou districtes per formar el cantó de Qamishlo, que és un dels dos cantons de la regió de Jazira.

Els consells són escollits i treballen a través dels nou comitès estàndard (vegeu adalt). Com a part del mecanisme de democràcia directa, cada institució com els sindicats i comitès presenta tres persones a la llista de candidats per a l'elecció de cada un dels comitès rellevants. Per exemple, el Sindicat de Mestres presentaria candidats per al Comitè d'Educació. També hi ha requisits de quotes per a les dones i les minories ètniques i religioses, de manera que fins i tot les minories amb un percentatge de població petit estan representades en els consells de les àrees on viuen.

Fins ara, el procés ha seguit el sistema descrit anteriorment, on les institucions i els consells que componen l'Administració Autònoma envien candidatures a la llista de "Nació Democràtica" (Netewa Demokratik) que després es presenta al públic per a la seva aprovació per votació. L'oposició té i exerceix el dret d'establir les seves pròpies llistes: per exemple, en les eleccions del districte de Qamishlo de 2017, es va presentar una llista d'oposició nacionalista kurda contra la llista de la Nació Democràtica. El Contracte Social estipula que el 60% dels membres dels consells han de ser escollits, mentre que el 40% està reservat per a les quotes; tots els detalls de com es porta a terme s'expliquen en els consells. Encara hi ha moltes deficiències en el sistema electoral (vegeu a sota), i és important tenir en compte que a causa de la

naturalesa més directa i participativa de la democràcia al nord i l'est de Síria, les eleccions tenen un paper menys central per a la pràctica democràtica.

El sistema de l'Administració Autònoma aplica un enfocament municipalista als pobles més grans i a les ciutats, creant organismes especials perquè els municipis s'administrin fora del sistema confederal estàndard de comunes dins de barris i subdistrictes. Les comissions municipals estan formades per representants de cada un dels barris de la ciutat, que s'ocupen principalment de l'administració de serveis dins del municipi en lloc d'actuar com un organisme representatiu democràtic. Mentrestant, amb vista a la representació directa, els residents d'un municipi participen de l'"Assemblea popular" del districte en què es troba el municipi (veure més avall).

26

“El sistema econòmic està establert en les lleis, però com acostuma a succeir amb les lleis, som conscients que existeixen dificultats per aplicar-les. Per exemple, hi ha lleis contra els monopolis, però en realitat podem veure que encara necessitem lluitar contra ells. Discutim aquests problemes en les comunes i assemblees. Si no es resolen a les comunes, es discuteixen en els nivells superiors de l'administració. D'aquesta manera, les crítiques i els comentaris sorgeixen de les comunes, i el sistema es pot adaptar en conseqüència”

Arin Khalil, Comitè d'Economia de les dones de Qamishlo

Trobada de reconciliació tribal. SereKaniye, 2019/09/08

Sistema de consells i comunes: reptes i valoracions

El paper atorgat a les comunes en el nou sistema polític les converteix en els “escuts democràtics” de la societat. Malgrat que la cultura de la regió és molt més propícia per a l’organització col·lectiva que les societats més individualistes d’Europa i Amèrica del Nord, encara cal un canvi cultural significatiu perquè el sistema funcioni segons el que es preveu i assolir així el rol desitjat per a les comunes. Encara que algunes comunes certament compleixen amb aquesta visió, el grau en què les comunes en general assoleixen aquest rol és discutible. Hi ha converses en curs a tota l’Administració Autònoma que avaluen si les comunes estan complint amb el seu propòsit i posen en relleu les formes en què es queden curtes. Encara que existeix un acord general en el fet que les comunes encara no han complert plenament el seu paper en la construcció d’un sistema confederal democràtic, el sentiment predominant és que són una part no negociable de l’estructura política i eliminar-les seria “matar la societat”, en paraules d’un entrevistat.

Un dels reptes que enfronta l’Administració Autònoma per implementar totalment les idees del projecte polític confederal és la falta de comprensió i educació per part del conjunt de la població sobre el sistema de comunes. L’Administració està atrapada en una paradoxa perquè per construir un nou sistema polític basat en una cultura política “revolucionària” la gent necessita participar i posar energia en les comunes. Tot i això, moltes persones no participen en les comunes perquè la nova cultura política encara no està establerta. Malgrat això, la millora en la comprensió del nou sistema és part del canvi progressiu que es pot veure en la societat del nord i l’est de Síria. Conceptes com la “comuna” i el “consell” ara formen part del vocabulari comú, i les comunes han intervingut en molts aspectes per satisfer les necessitats bàsiques de la societat.

Per abordar el repte de fer una transició cap a un sistema de governança que requereix un major nivell de compromís i participació s’ha establert que, en lloc de comunes més petites de fins a 150 persones (majors de quinze anys), que era la intenció original, les comunes tendeixin a ser de 100-150 llars, que poden traduir-se en més de mil persones. El nombre de membres d’algunes comunes excedeix alguns milers de persones. S’ha observat que aquesta escala d’activitat redueix el potencial d’una democràcia directa i genuïna, i dificulta la construcció d’un sentit de responsabilitat i compromís col·lectius. Una preocupació addicional és que les competències de les comunes s’han tornat més àmplies que els tres pilars originals, de manera que es poden veure sobrecarregades i no ser capaces de prioritzar efectivament els seus rols i responsabilitats.

Un repte encara més gran a l’hora de crear una nova cultura política és que les persones no estan acostumades a veure’s a si mateixes com a part del procés polític. En canvi, estan acostumades a treballar dins d’un sistema en el qual una persona té poder i altres no. Això porta a situacions en què els copresidents de les comunes es situen en una posició dominant, i ofeguen, en lloc de fomentar, la democràcia. Al mateix temps, els membres de les comunes pot ser que no tinguin un sentit de responsabilitat individual i col·lectiva i que vegin als copresidents com un “nou Estat” que resoldrà els seus problemes i els proporcionarà serveis. Això pot portar a una relació de dependència cap a les copresidències de cara als recursos bàsics, com ara el gas, el pa i l’aigua, i també per a la informació. Una part d’activistes polítics que intenten implementar el nou sistema polític ho defineix com una “mentalitat d’Estat” persistent. Consideren que el repte de construir un nou enfocament en la política requereix, no només un canvi de les estructures polítiques i econòmiques, sinó també una transformació en la mentalitat i en la cultura

Les Regions

Les regions mantenen la seva autonomia en la presa de decisions en tots els assumptes, mentre que l'Administració Autònoma assumeix el rol de coordinació i comunicació. Les decisions pel que fa a l'economia, la legislació, el sistema judicial i l'educació es prenen en l'àmbit regional, dins del marc establert el Contracte Social. Per exemple, la regió d'Afrin va transformar de manera proactiva el seu sistema educatiu, i es va convertir en la primera regió a establir la seva pròpia universitat i a proporcionar educació en llengua kurda i cursos sobre estudis de gènere en l'ensenyament secundari. L'Administració Autònoma s'encarrega de la redistribució dels recursos entre les regions, per exemple, recursos naturals, per fer una repartició igualitària.

Un dels reptes del sistema és lidiar amb el desajustament entre els valors socials propis de les tendències polítiques dominants dins de l'Administració i els d'alguns sectors socials, a causa de les diferències culturals al nord i l'est de Síria. Per exemple, l'actitud de lluita contra la poligàmia és clau dins de l'Administració Autònoma. Segons la Llei de la Dona de 2014, el sistema jurídic establert recentment prohibeix aquesta pràctica. Tot i això, continua sent legal des d'un punt de vista tècnic, en virtut de la legislació del Govern sirianès, que continua sent l'òrgan regulador de l'expedició de certificats de matrimoni. A més a més, és fonamental que l'Administració inclogui els sectors de la societat, com les tribus àrabs de Deir-ez-Zor, que s'oposen als intents de prohibir la poligàmia. En conseqüència, l'Administració Autònoma ha d'equilibrar els principis de la revolució que la va portar al poder amb un enfocament més diplomàtic.

“En el sistema del règim, quan t'uneixes a les forces de seguretat, el Ministeri d'Interior de Síria s'encarrega de la teva assignació. Això significa que, si ets de Damasc, per exemple, poden enviar-te a Deir-ez-Zor, i durant 10 o 20 anys, has de viure allí. En l'Administració Autònoma, les assignacions es realitzen dins de la regió. La gent no se'n va lluny de la seva família.”

**Amin Saleh, copresident adjunt d'Interior
Comissió de l'Administració Autònoma del
nord i l'est de Síria**

“Ens trobem al segon any d'establiment de l'Administració i la població local ha comprès que aquest és un sistema democràtic que procedeix del nostre poble i està legitimat per ell, i que treballa per a servir a la nostra gent i a la unitat de Síria. Tots els membres dels Consells Civils i Legislatius de Raqqa són fills de Raqqa i la seva regió adjacent.”

Talal Hilal Alsibat, líder del clan Jubat de la tribu Werd

S'estan assajant algunes iniciatives interessants per superar aquestes tensions. Per exemple, el Consell Democràtic Siri (SDC) ha creat i treballa amb un Consell Tribal que representa als líders de les tribus àrabs de tot el nord i l'est de Síria. Al mateix temps, l'Oficina de la Dona de l'SDC es compromet amb les dones dels líders tribals a fi d'empoderar les dones en el context social existent. Així mateix, els membres de l'Administració reconeixen que, encara que els valors socials entre les tribus i l'Administració Autònoma i el Consell Democràtic Siri no sempre coincideixen, existeix una cultura

política de col·lectivisme i d'ajuda mútua dins les tribus a què també aspiren les comunes. Encara que el procés de canvi pot ser a vegades gradual, els membres de l'Administració amb els que va parlar el RIC es van mostrar fermes que aquesta és l'única manera de fer sostenible el nou sistema polític. Un dels entrevistats va defensar que si el sistema s'hagués

imposat des de dalt haurien “lluïtat contra Assad per a res”, perquè només seria una rèplica de les estructures del poder autoritari del règim.

Cas d'estudi: Administració Autònoma de la Regió de Manbij

“Abans, la societat i l'Estat estaven molt distants l'una de l'altre. L'Estat prenia decisions i la societat no les aplicava realment. Ara, en canvi, la societat pren decisions per si mateixa i les aplica. Si es valora la societat, la societat intervindrà més, s'apropiarà de les seves decisions. Això és realment positiu, i per això volem estendre aquest sistema democràtic per a tota Síria, Orient Mitjà, Europa i el món sencer”.

Zozan Hussein, copresidenta del Consell Legislatiu de la Regió de Manbij

La regió de Manbij va ser alliberada de l'ISIS per les SDF l'agost de 2016. Després de l'alliberament, es va crear un sistema de comunes i consells perquè assumissin la responsabilitat del govern civil, mentre que es va establir el Consell Militar de Manbij per liderar l'avenç enfront de l'ISIS i assumir la defensa de la zona.

Hi ha 360 poblets i vuit pobles a la regió de Manbij. La majoria de la població és àrab, amb àmplies minories kurda i turcmà i una petita comunitat circassiana de 700 persones. Tots els grups ètnics estan representats en els consells de la regió (des del nivell veïnal fins al regional), així com en el lideratge de cada consell: entre la copresidència i la copresidència adjunta, tots els grups ètnics han d'estar representats. Aquest sistema pretén evitar el domini d'una ètnia sobre les altres, com succeïa sota el control de l'ISIS.

Els turcmans, que diuen representar al voltant d'un 20% de la població de la regió, s'organitzen de manera autònoma dins de les comunes dels cinc barris turcmans de la ciutat de Manbij i en els poblets turcmans que l'envolten. Hi ha una Associació turcmà al centre de la ciutat que proporciona una sala de reunions, ensenyament d'idiomes per a adults i infants, classes d'història, cultura, art i activitats esportives. L'Associació també organitza la comunitat, visita les famílies i celebra reunions als barris turcmans. Així mateix, té l'objectiu d'introduir classes de turcmà a les escoles dels barris i pobles turcmans. Les dones poden organitzar-se autònomament en l'Associació, però només algunes en són participants actives. Una d'elles, Amel Dada, és copresidenta de l'Oficina de Relacions Exteriors de l'Administració Autònoma.

En l'àmbit regional existeix un Consell Legislatiu, un Consell Executiu i un Consell de Justícia. Aquestes entitats són un reflex dels consells de l'Administració Autònoma en el nord i l'est de Síria. També hi ha un sistema paral·lel autònom de dones per cada institució no mixta.

Consells Legislatiu, Executiu i de Justícia de la Regió de Manbij

“Totes les lleis han de ser debatudes i aprovades en l'Assemblea Legislativa. Alguns dels seus membres han estat enviats a l'assemblea com a representants de l'Associació turcmà. Mantenim reunions en les quals avaluem la seva feina, i si considerem que no ens representen bé, han de renunciar”.

Faiz Hedar, Associació turcmà de Manbij.

El Consell Legislatiu redacta les lleis per a la regió a través d'una consulta àmplia i de la coordinació amb la població, associacions i institucions de Manbij. Hi ha 'lleis comunes' que apliquen a tot el nord i l'est de Síria, i 'lleis especials', que només s'apliquen a la regió de Manbij. El Consell es compon de fins a 118 membres que representen a diversos partits polítics, sindicats i professions (incloent-hi estudiants), i consells de districtes i barris. La majoria dels membres són líders tribals, un producte de la cultura local en la qual els caps de les tribus són les figures més importants de la societat. Hi ha tres partits polítics que participen en el Consell: el Partit del Futur de Síria, el Partit de Reconciliació Nacional i el Partit de la Modernitat.

A excepció de les copresidències dels consells veïnals que formen part del Consell Legislatiu, la resta de membres de l'actual Consell han estat anomenats en major mesura que no pas escollits. El Consell es va constituir poc després de l'alliberament de l'ISIS, quan no existia la infraestructura necessària per convocar eleccions. Per contra, els membres van ser nomenats a través d'una sèrie de reunions amb membres clau de la societat, com ara líders tribals, dones i joves. No obstant això, la idea és que el proper Consell sigui escollit.

Quan es redacta una llei que és particularment rellevant per a un sector de la societat, es consulta aquest sector i la seva opinió es prioritza. Per exemple, una llei que afecta en especial les dones serà elaborada d'acord amb els punts de vista de les dones; així com les opinions del professorat tindran més pes en una llei que afecti el sistema educatiu. En cas de lleis que afectaran el conjunt de la població, l'Administració recollirà les opinions de la gent mitjançant l'organització de reunions amb les comunes.

El Consell Legislatiu manté un diàleg permanent amb les comunes i els barris, i s'informa així dels problemes dels veïns i veïnes i de les qüestions que més els afecten. Un representant del Consell explicava com l'actitud opressora i violenta dels règims d'Assad i de l'ISIS havien ensenyat a la gent a "tèmer les estructures de govern" i que "no serien escoltats, ni les seves opinions acceptades" al consell. Per això, el Consell s'esforça per arribar a la població, visitant els barris i participant en les seves reunions.

Nou membres del Consell Legislatiu de Manbij formen part del Consell Legislatiu de l'Administració Autònoma del nord i l'est de Síria en els processos d'elaboració de les lleis comunes que afecten a tot el nord i l'est de Síria. Quan es proposa una nova llei, primer es presenta al Consell Legislatiu (l'oficina central de l'Administració Autònoma), i després es remet a les regions per a la seva discussió i aprovació abans de concloure's a Ayn Issa.

El Consell Executiu està format per les copresidències de tots els comitès, i coordina i implementa les decisions i lleis elaborades pel Consell Legislatiu.

El Consell de Justícia coordina i lidera la feina dels tribunals i ratifica les sentències d'acord amb la llei. També discuteix amb la societat les sancions a imposar pels delictes, amb l'objectiu de desenvolupar pautes generals de sentències alineades amb els valors socials.

Les dones a Manbij

Existeix un Consell de Dones de la regió de Manbij, el qual organitza reunions de dones als barris i pobles. El seu objectiu és empoderar les dones perquè elles mateixes puguin protegir i lluitar pels seus drets. Zozan Hussein, la copresidenta del Consell Legislatiu de la regió de Manbij, descriu el procés d'alliberament de les dones en aquest territori:

“El canvi de lleis regional és realment important perquè aquí la societat de Manbij pot ser bastant tancada. Per aquest motiu algunes coses no s'accepten, com ara la llei contra la poligàmia: “Com pots acceptar que el teu marit es casi amb una altra dona? Com pots acceptar ser la tercera dona d'algú?” I a poc a poc, anem canviant la mentalitat de la gent”

Institucions de l'Administració Autònoma

La feina de l'Administració Autònoma a escala interregional es centra en la coordinació entre regions, en les quals el sistema polític funciona de formes diferents com a resultat de l'autonomia regional. L'Administració s'estructura en el Consell General, el Consell Executiu i el Consell de Justícia.

El Consell General (Meclîsa Giştî/Zagonsaz) assumeix la funció legislativa, motiu pel qual a vegades se'l coneix com a Consell Legislatiu. La tasca del Consell no és tant l'elaboració de lleis com la unificació d'aquestes entre les regions, i la coordinació de matèries legislatives entre els sistemes legislatius regionals. El Consell General està format per set delegats de cada regió - 49 en total -, al marge de 21 especialistes escollits pels seus coneixements rellevants.

El Consell Executiu (Meclîsa Cîbicîkar) funciona mitjançant set oficines i 10 comissions, i s'encarrega d'àrees com la salut, els recursos naturals, l'economia i d'altres.

El Consell de Justícia (Meclîsa Edalet) està constituït per 16 membres. Gestiona la feina dels tribunals, discuteix pautes generals de les sentències i coordina els sistemes de justícia de totes les regions.

En el congrés constituent de setembre de 2018, Siham Qeyro (política siríaca) i Farid Ati (advocat kurd de Kobane) van ser escollits copresidents del Consell General de l'Administració Autònoma. El Consell Executiu està copresidit per Berivan Khaled i Abd Hamid Al-Muhbash. S'ha d'assenyalar que, a diferència del Consell Democràtic Siri (veure més avall), el ciutadà mitjà del nord i l'est de Síria no sabia dir qui són els representants d'alt rang de l'Administració Autònoma, bàsicament perquè es tracta de rols eminentment burocràtics. A la pràctica, la majoria de la gent es dirigeix a l'Administració a nivell local.

CONSELL DEMOCRÀTIC SIRI: PROPOSTA PER A UNA SÍRIA DEMOCRÀTICA

CONFERÈNCIA GENERAL

L'estament més alt de l'SDC: en determina les línies polítiques
Es reuneix una vegada a l'any

Membres:

- Delegacions de tots els partits participants, societat civil, organitzacions i membres individuals
- 2 copresidents del SDC

CONSELL POLÍTIC

Un cos legislatiu i executiu; pren decisions polítiques i pràctiques sobre la feina de l'SDC
Es reuneix una vegada al mes

Membres:

- 1 o 2 representants de cada partit polític
- 1 o 2 representants de cada organització de la societat civil
- 2 copresidents del SDC

CONSELL EXECUTIU

Cos de comandament executiu de l'SDC, implementa decisions del Consell Polític i coordina el treball a través de les oficines
Es reuneix cada 15 dies

Membres:

- Escollits per a un any pel Consell Polític
- 2 copresidents del SDC
- 1 president
- Presidents de les oficines

El Consell General escull dos copresidents, que presideixen els tres consells i representen a l'SDC

OFICINES

- Oficina d'Organització
- Oficina de la Dona
- Oficina de Relacions Exteriors
- Oficina de Mitjans de Comunicació
- Oficina de Joventut
- Oficina de Finances
- Oficina d'Arxiu

Visió i objectiu

El Consell Democràtic Siri (SDC) és una assemblea política que representa els partits i organitzacions polítiques del nord i l'est de Síria. L'SDC crea un marc polític per a la governabilitat de Síria segons un model descentralitzat i federal. És l'òrgan polític de què depenen les Forces Democràtiques Sirianes (SDF). És, també, la contrapart política de l'Administració Autònoma, la qual assumeix més aviat funcions administratives i executives. Les negociacions amb el govern sirianès, així com les relacions diplomàtiques amb les potències internacionals, es duen a terme generalment a través de l'SDC.

L'SDC va ser creat l'any 2015. En el seu congrés fundacional van ser presents 103 membres individuals d'alt nivell i representants de partits polítics i organitzacions sirianes. En la seva declaració fundacional, el Consell es va adjudicar la tasca de "conduir el moviment democràtic revolucionari sirianès pel camí correcte i posar fi a l'actual fragmentació, al vessament de sang i a les tenebres que arrossega el país".

“El Consell Democràtic de Síria és el paraigua polític democràtic nacional que consisteix en un grup de poders polítics sirians, partits, entitats culturals i populars, personalitats del país... L'SDC pretén establir un sistema polític federal a través de la implementació del principi de descentralització, adoptat pel Consell, i allunyar-se del sistema centralista autoritari i totalitari [del règim d'Assad]”.

Regles de procediment del Consell Democràtic Siri

federal per a Síria en lloc del model centralista vertical autoritari del règim d'Assad.

L'SDC va donar suport al desenvolupament de les administracions democràtiques de Manbij, Tabqa, Raqqa i Deir-ez-Zor després que fossin alliberades de l'ISIS per les SDF. En un congrés de l'SDC celebrat el juliol de 2018 es va decidir crear l'Administració Autònoma per establir comunes, consells i el confederalisme a cada regió. D'aquesta manera, l'SDC va poder concentrar-se en el seu paper d'òrgan polític i no administratiu.

Com s'organitza l'SDC

L'SDC consta de tres òrgans principals: el Consell Executiu, el Consell Polític i la Conferència General. En molts aspectes, el Consell Executiu desenvolupa una funció de direcció perquè és el més reduït i es reuneix amb major freqüència. Així, per exemple, l'octubre de 2019, la presidenta del Consell Executiu, Ilham Ahmed, va encapçalar una delegació al Congrés dels Estats Units per parlar de la invasió turca. Tot i això, tant el Consell Polític com la Conferència General són més nombrosos i representatius, i per això es consideren òrgans superiors. La Conferència General es reuneix només una vegada a l'any, i actua com a forma

més directa d'aportació democràtica, però sense gaire poder executiu. El Consell Polític es reuneix mensualment. L'SDC organitza la seva feina a través de diverses oficines: Oficina d'Organització, Oficina de la Dona, Oficina de Relacions Exteriors, Oficina de Mitjans de Comunicació, Oficina de Joventut, Oficina de Finances i Oficina d'Arxius.

L'SDC compta amb una combinació de partits polítics, organitzacions de la societat civil i individus. Els membres de l'SDC representen tots els components de la societat del nord i l'est de Síria: àrabs, kurds, siríacs, assiris, armenis, circassians, txetxens i turcmans. Les persones que desitgin adherir-se a l'SDC a títol individual han de presentar una sol·licitud per escrit en què s'exposi el seu objectiu d'adhesió a l'assemblea. El grup corresponent de l'SDC fa una investigació sobre la persona en qüestió i sobre la seva idoneïtat per a l'adhesió. Per ser considerat com a membre, l'individu ha d'acceptar els principis de l'SDC - com ara el sistema de copresidència -, fer un veritable esforç per resoldre la crisi síria i ser de nacionalitat siriana. No és necessari que l'individu resideixi a Síria, ja que pot participar a les reunions a través d'una plataforma digital.

La Conferència General (Konferansa Giştî)

La Conferència General (també coneguda com a "Consell General") és l'entitat superior de l'SDC. Es reuneix una vegada a l'any i està formada per delegacions de les institucions i partits polítics participants, així com pels membres individuals de l'SDC. La Conferència General decideix les línies generals del sistema polític, però té un rol menor en termes de poder legislatiu o executiu. Riad Dirar (àrab) i Amina Omar (kurda) formen part de l'actual copresidència de la Conferència General.

El Consell Polític (Meclîsa Siyasî)

El Consell Polític (també denominat "Òrgan Polític") està format per representants de tots els components de l'SDC representats a la Conferència General. Els copresidents de la Conferència General, Amina Omar i Riad Dirar, són també copresidents del Consell Polític, el ple del qual està format per 80-90 persones. Pretén complir funcions tant legislatives com executives, i es reuneix mensualment. Entre els seus membres hi ha un representant de cada partit polític, els copresidents del Consell Executiu, representants de la societat civil i membres individuals. Per complir la quota de gènere del 40%, un partit pot enviar una segona representant si inicialment només estigués representat per un home.

El Consell Executiu (Meclîsa Cîbicîkar)

El Consell Executiu (també conegut com a 'Consell Presidencial' o 'Òrgan Presidencial') està format per 13-15 membres: la copresidenta i el copresident de cada oficina, la copresidenta i el copresident del Consell Polític i la presidenta, actualment Ilham Ahmed. Es reuneix cada 15 dies, o amb una freqüència superior si és necessari, i funciona com a òrgan de direcció executiva de l'SDC. Fa seguiment de l'aplicació de les decisions de la Conferència General i del Consell Polític, i supervisa les feines de les oficines i dels comitès de l'SDC. Els membres del Consell Executiu són escollits pel Consell Polític per un mandat d'un any i són responsables davant del Consell Polític i de la Conferència General de l'SDC.

L'SDC tenia inicialment la seu a Dirbesiye, però es va traslladar a Ayn Issa quan la ciutat va ser alliberada de l'ISIS. Aquest trasllat es va fer per tal que l'SDC tingués la seva seu en un lloc més cèntric i de fàcil accés, així com per situar clarament la seu del projecte confederal democràtic fora de les zones tradicionalment kurdes. Tot i això, des d'octubre de 2019, Ayn Issa s'ha convertit en una de les primeres línies de la invasió turca. Com a resultat, la majoria de les oficines de l'SDC i de l'Administració Autònoma han estat traslladades a Raqqa.

L'SDC compta, a més a més, amb altres centres en diferents ciutats del nord i l'est de Síria, cada un dels quals està gestionat en copresidència per un membre de l'Oficina d'Assumptes Organitzatius i un altre de l'Oficina de la Dona. Els centres estan situats a Qamishlo, Dirbesye, Hasakah, Ayn Issa, Aleppo, Shehba i Tirbesipiye. Hi ha oficines internacionals a Washington, Viena, Suleymaniyeh (Kurdistan iraquiana) i a Egipte, i la feina també la duen a terme membres amb seu a Damasc i a tot Europa i Orient Mitjà. Riad Dirar, copresident de l'SDC, és un àrab de Deir-ez-Zor i té la seva seu a Viena, i la vicepresidenta, Majdolin Hassan, també treballa des d'Europa.

Funcions i responsabilitats

L'objectiu de l'SDC és treballar per a una Síria democràtica i confederal a través del diàleg, la cerca de consens i la diplomàcia. L'SDC es presenta com una alternativa al Consell Nacional Sirià, criticat per estar sota la influència d'islamistes com els Germans Musulmans, així com del govern de Turquia, on té la seva seu. Així com el Consell Nacional Sirià, l'SDC s'oposa al règim d'Assad. L'SDC afirma que el seu objectiu és aplegar una coalició de forces democràtiques dins de Síria per construir el moviment cap a una solució política democràtica per al país. El Consell es centra en el "diàleg sirià-sirià" per dibuixar un futur per a Síria, i rebutja el marc dominat per potències internacionals com Rússia, Turquia o els EUA, que determinen el destí de la regió. Ja s'han celebrat tres conferències com a part d'aquest procés.

Aquest procés de "diàleg sirià-sirià" inclou també trobades amb partits i personalitats de l'oposició que no participen en el sistema de l'SDC, tant a Síria com a la diàspora. Els membres del Consell declaren que a través d'aquestes reunions pretenen entendre les crítiques i reserves d'aquells que no participen en el sistema, i construir enteniment i unitat. També s'han organitzat reunions dins de Síria amb diferents sectors de la societat. Per exemple, el maig de 2019 es va organitzar una conferència a Ayn Issa que va reunir membres de l'SDC i 5000 líders de tribus àrabs. El Consell està, alhora, planejant una conferència àmplia amb l'objectiu de reunir 2000 intel·lectuals per desenvolupar idees i solucions als reptes que enfronta Síria. L'SDC també pretén convocar a diferents organitzacions en una "Conferència Nacional de Síria" amb el fi de construir una visió política unificada per a Síria, enfortir el moviment per a una Síria democràtica i federal i promoure la participació a les converses de Ginebra per redactar una nova constitució per a Síria. Tanmateix, el procés oficial per redactar una nova constitució siriana ha començat recentment sense representació de les estructures confederades del nord i l'est de Síria, i només amb una inclusió nominal de les minories kurdes a través de l'ENKS. Tampoc s'hi han inclòs les organitzacions de dones del nord i l'est de Síria

"No acceptarem una situació com la d'abans, amb el partit Ba'ath fent lleis, dividint i destruint. Volem que es canviï la constitució, volem l'acceptació formal dels kurds, siríacs i assiris... per poder ocupar el nostre lloc a una nació diversa. No acceptem la política síria sense un lloc per a tot el poble de Síria"

Jihad Omar, copresident de l'Oficina de Relacions Exteriors del Consell Democràtic Siri

El paper diplomàtic de l'SDC

El Consell té un paper diplomàtic tant a Síria com en l'escena internacional. L'octubre de 2019, després de la invasió turca, una delegació liderada per Ilham Ahmed, presidenta de Consell Executiu, va viatjar als EUA. El 22 d'octubre, la delegació es va reunir amb membres del Congrés dels EUA per debatre sobre el futur del nord i est de Síria. A més, delegacions de l'SDC també s'han reunit per tot Europa amb representants governamentals, i membres del Consell han assistit a reunions en països de tot el món, entre d'altres Austràlia, Líban i Tunísia.

L'SDC és l'entitat política que intervé en les negociacions amb el règim sirià sobre el futur de les relacions del nord i est de Síria. Fins ara, el Consell ha mostrat una posició d'interès per integrar-se a l'Estat sirià, però en el marc d'un sistema federal amb un grau d'autonomia, i amb garanties de respecte cap a tots els grups ètnics i religiosos que viuen a Síria.

La incorporació de les SDF a l'exèrcit sirià ha estat un assumpte controvertit entre l'SDC i el govern sirià en les negociacions sobre la possible integració dels dos sistemes polítics. Durant molt de temps, l'SDC ha presentat com un assumpte no negociable mantenir les SDF com una força militar separada, perquè "sense forces de defensa, com podem protegir el nostre poble i la nostra visió política?" (Jihad Omar, copresident de l'Oficina de Relacions Exteriors de l'SDC). Tot i que l'SDC ha perdut una part significativa de capacitat de negociació a causa de la invasió turca, continuen afirmant que "l'autonomia de les SDF a la regió que protegeixen" (Comandant General de les SDF, 30 d'octubre de 2019) s'hauria de mantenir, encara que poguessin concedir cert grau d'integració.

TEV-DEM: SINDICATS I CONTRAPODER

Història i canvi de rol

El TEV-DEM va ser fundat l'any 2011 per construir el sistema democràtic de les comunes i les assemblees. Aquest és el paper que va jugar en el sistema anterior, en els tres cantons inicials: Afrin, Jazira i Kobane. No obstant això, a Manbij, Raqqa, Tabqa i a les regions de Deir ez-Zor, l'SDC va assumir el paper d'implementar el sistema democràtic confederalista en el conjunt de la societat. En la conferència del TEV-DEM del 27 d'agost de 2018, el nou paper del TEV-DEM va passar a ser organitzar la societat civil, sobretot a través dels sindicats.

“Després d’haver treballat per a l’establiment de les comunes, hem traspasat aquesta responsabilitat a l’Administració Autònoma, i durant aquest congrés [el 2018] ens convertim en la tercera potència, organitzant a les parts de la societat civil que encara no estan organitzades”.

Ferhan Daoud, copresident del TEV-DEM Hasakah

El treball del TEV-DEM

Zelal Jeger, copresident del TEV-DEM, va descriure el nou paper de la següent manera: “el TEV-DEM organitza la societat fora de l’Administració Autònoma. Però el nostre objectiu no és estar a l’oposició; no estem en contra de l’Administració Autònoma. Perquè el nostre govern no és un Estat, i el nostre pensament no és com el de l’Estat. Ara bé, si la gent té queixes, escrivim les protestes de la societat i les enviem a l’Administració Autònoma, és a dir, la critiquem. Per tant, tenim un paper complementari a l’Administració Autònoma dins el sistema de la nació democràtica, però si l’Administració Autònoma no ens escolta, nosaltres li enviem un missatge: ens alçarem i protestarem”.

El TEV-DEM treballa com una organització paraigua i com una assemblea per a totes les organitzacions de la societat civil, com ara els sindicats i algunes associacions civils com la Casa Yezidita. El seu paper s’amplia també per a l’organització de les persones que no formen part d’aquestes organitzacions i per a la defensa dels drets del poble. El TEV-DEM actua com a contrapoder de l’Administració Autònoma “evitant que aquesta es reproduïxi com un Estat i protegint els valors del confederalisme democràtic”.

En el nord i l’est de Síria, el TEV-DEM té dos copresidents, actualment Zelal Jeger i Kharib Hisso, i un Consell Administratiu de 64 membres.

Sistema des de baix cap amunt

El TEV-DEM, així com l’Administració Autònoma, treballa segons el sistema de municipis i consells, per la qual cosa, en principi, hi ha subdivisions del TEV-DEM a cada districte, que corresponen a cada nivell de consell de l’Administració Autònoma. L’objectiu és resoldre els problemes en el nivell més local possible abans de traspasar-los a un nivell més alt, encara que si el problema correspon a una part més àmplia, aleshores es tractaria en el nivell apropiat. El TEV-DEM opera a escala interregional del nord i est de Síria a través dels

64 membres del seu Consell Administratiu, així com a través d'oficines. Això inclou una Oficina de Dones que organitza les dones en sindicats i es centra en aspectes de la dona en l'economia local.

A nivell local, el TEV-DEM es reuneix dues vegades al mes amb els copresidents de tots els sindicats, els quals expressen la seva opinió i informen sobre el seu treball, i debaten les propostes. Les crítiques, propostes i problemes es plantegen en la reunió, i després es porten a un nivell més alt. Cada mes, hi ha una reunió de cada assemblea regional del TEV-DEM, i cada tres mesos una reunió del Consell d'Administració. Els copresidents dels sindicats i les set regions s'asseuen a l'Assemblea del Nord i l'Est de Síria i presenten informes de les seves àrees de responsabilitat. En aquesta assemblea es debaten problemes, propostes i crítiques que afecten tot el nord i est de Síria. Es prenen en consideració els projectes que tenen un impacte en totes les regions (com ara l'establiment de nous sindicats), i es discuteixen qüestions més àmplies sobre les necessitats de la societat.

Cas d'estudi: El TEV-DEM de la ciutat de Hasakah

“Un dels nostres rols és resoldre els problemes entre els sindicats i les institucions de l'Administració Autònoma. En un inici tractem de parlar amb la institució a nivell local. Però si no podem trobar una solució, ens adrecem a un nivell més alt ... I quan el problema està resolt, ens informen i expliquen a quina solució han arribat”.

- Ferhan Daoud, copresident del TEV-DEM Hasakah

La ciutat de Hasakah, a la regió de Jazira, és una de les més grans al nord i est de Síria. Hi ha una barreja d'ètnies i, majoritàriament, els residents són kurds, àrabs i sirians.

Sindicats:

S'han establert 12 sindicats a Hasakah: el Sindicat de Treballadors (distribueix documents d'identitat dels treballadors i proporciona suport laboral a 8.000 persones), el Sindicat de Conductors, el Sindicat d'Intel·lectuals i Artistes, el Sindicat de Professors (aproximadament 3000 membres), el Sindicat de Comerciants, el Sindicat de Treballadors Industrials, el Sindicat d'Advocats, el Sindicat de Metges, el Sindicat de Treballadors Agrícoles, el Sindicat de Farmacèutics, el Sindicat de Constructors i el Sindicat d'Enginyers.

El TEV-DEM a Hasakah també aborda temes més amplis, com ara la identificació i investigació de casos de treball infantil, que està prohibit. Si es presenten casos de treball infantil, procuren assegurar-se que el nen o nena pugui tornar a l'escola, que els empresaris entenguin la gravetat del problema, i també trobar maneres per donar suport a la família si l'infant va ser posat a treballar per necessitats econòmiques. També donen suport a la comunicació i la coordinació d'iniciatives més grans, per exemple, facilitant la coordinació entre el Sindicat de Conductors i el consell local per regular el nombre de serveis de taxis compartits en una carretera en particular.

El TEV-DEM a Hasakah també aborda temes més amplis, com ara la identificació i investigació de casos de treball infantil, que està prohibit. Si es presenten casos de treball infantil, procuren assegurar-se que el nen o nena pugui tornar a l'escola, que els empresaris entenguin la gravetat del problema, i també trobar maneres per donar suport a la família si l'infant va ser posat a treballar per necessitats econòmiques. També donen suport a la comunicació i la coordinació d'iniciatives més grans, per exemple, facilitant la coordinació entre el Sindicat de Conductors i el consell local per regular el nombre de serveis de taxis compartits en una carretera en particular.

Finalment, el TEV-DEM també dona suport a les persones amb problemes relacionats amb l'ocupació. Els ajuden a trobar feina i, en aquest sentit, moltes dones recorren al TEV-DEM per demanar suport en la recerca de feina. A més a més, si un treballador ha estat acomiadat, el TEV-DEM pot pressionar l'empresari perquè el torni a contractar. Per exemple, quan els treballadors de la neteja van perdre la seva ocupació en el municipi de Hasakah, el TEV-DEM va intervenir i va aconseguir que es tornés a contractar-los.

LES DONES EN EL SISTEMA POLÍTIC DEL NORD I L'EST DE SÍRIA

El moviment d'alliberament kurd, que va jugar un paper clau en la formació de la corrent del sistema polític del nord i l'est de Síria, busca des de fa temps diferenciar-se de la majoria de projectes d'esquerra a gran escala dels altres països, ja que posiciona la igualtat de gènere no només com un "afegit" a la seva política, sinó en el centre dels seus valors i ideologia. Fins i tot abans de l'inici de la revolució, l'organització de les dones i el canvi en l'equilibri de poder entre els gèneres era una prioritat important. El moviment de dones al nord i l'est de Síria s'ha traçat a partir de l'experiència de dècades d'alliberament de les dones que s'han organitzat a tot el Kurdistan. Un principi bàsic del moviment és que "cap societat pot ser lliure fins que les dones ho siguin". Aquesta creença sembla que s'accepta i s'aplica -en diferents graus- en totes les estructures polítiques del nord i l'est de Síria.

Un dels fonaments del moviment de dones al nord i l'est de Síria és el principi de les estructures autònomes de les dones. Això significa que cada institució del sistema polític i social al nord i l'est de Síria - des de les comunes i els llocs de feina, fins als sindicats, les assemblees regionals i el nord i l'est de Síria en el seu conjunt - té una estructura de dones paral·lela a l'estructura general. La idea d'aquest sistema és crear un espai en què els temes de les dones es desenvolupin i prioritzin, per tal que no quedin marginats, com ha succeït en molts altres moviments socials.

El sistema polític, en totes les seves branques i nivells, funciona sobre la base d'un sistema de "copresidència", en què els llocs de lideratge de la majoria de les institucions (excepte les estructures autònomes de les dones) són compartits per una dona i un home. També hi ha un principi fort d' "igualtat de participació", aplicat per una quota del 40% establerta al Contracte Social, que es tradueix en una forta presència de les dones en la majoria - encara que no en totes- les esferes polítiques i civils. És important recordar que, al més de la participació de les dones en institucions mixtes, també participen en les estructures no mixtes. Per tant, encara que la participació de les dones en un consell o comitè mixt estigui en la quota mínima del 40%, quasi sempre hi ha una estructura autònoma de les dones en la qual participen un nombre més gran de dones.

"Volem posar els drets de les dones als cors de tots els pares i de tots els homes".

Ilham Amare, Casa de la Dona de Qamishlo

El sistema de copresidència, les estructures autònomes de les dones i el principi de la participació en igualtat de condicions representen una transferència de poder molt tangible cap a les dones, i mostren un compromís per assegurar que les veus de les dones es situïn en el centre dels processos polítics. Moltes persones entrevistades -d'ambdós gèneres- es refereixen a les dones com a líders naturals d'un nou sistema polític, i consideren que els espais autònoms són necessaris perquè les dones desenvolupin el seu propi lideratge, anàlisi i visió.

Dones al nord i l'est de Síria: qüestions principals

Sota el règim ba'athista les dones estaven marginades políticament, quasi sense poder polític i amb només uns drets mínims garantits per llei. Les lleis que existien per promoure els drets de la dona gairebé no s'aplicaven mai. Les estructures de dones vinculades al moviment kurd van ser reprimides i sovint van haver de passar a la clandestinitat, com la Yêkitiya Star (predecessora de la Kongreya Star) i les Cases de les Dones, que són centres dirigits per dones per a la reconciliació de la comunitat i la protecció de les dones. Destaca-

des activistes com Ilham Amare, de la Casa de les Dones de Qamishlo, van ser arrestades o agredides repetidament pel règim.

El sistema legal del govern sirianà conté un híbrid de lleis seculars i religioses, i els tribunals de la Sharia apliquen les lleis relacionades amb el matrimoni i els assumptes familiars. Encara que hi ha un cert grau d'igualtat de gènere que s'aplica a través del sistema judicial secular de l'Estat, el sistema religiós judicial, que també existeix, tendeix a discriminar les dones. Les normes socials desiguals influeixen sobretot en el dret matrimonial i de família, en què el contracte de matrimoni es fa entre el pare de la núvia i el nuvi. El procés perquè una dona es divorciï - encara que possible -, és molt més exigent i burocràtic que el procés per als homes.

El sistema legal, combinat amb les normes socials conservadores, va donar lloc a una opressió estructural de les dones al nord i l'est de Síria, així com a la resta del país. De fet, les dones de les regions rurals, principalment pobres, que constitueixen el nord i l'est de

“Hi ha una por que ha arrelat en la societat. Si mires enrere a l'època del Daesh (ISIS), a com les dones han estat ofegades, això ha tingut un gran efecte en elles. Fins ara aquesta por està present, i alguna cosa es trenca en la seva psicologia”.

Ilham Omar, presidenta de l'Oficina de la Dona del Consell Democràtic Siri.

Síria es van enfrontar a un major conservadorisme social que les dones de moltes regions del sud. La poligàmia, el matrimoni infantil i el matrimoni forçat eren legals, i les dones podien ser víctimes dels anomenats “crims d'honor” sense recórrer a la justícia. A les dones, se'ls van negar drets en el context del divorci, la custòdia dels fills i l'herència, mentre que la dinàmica de poder patriarcal dins de les famílies va generar una limitació d'oportunitats per a les dones en relació a la feina o a l'educació.

La cultura regional, influenciada per una interpretació conservadora de la religió, tot i no estar consagrada en la llei, alça barreres “toves” a l'alliberament de les dones, fet que va tenir un impacte tangible en les seves vides. Poques treballaven fora de casa, conduïen cotxes o eren actives en l'esfera pública. Així, les dones van ser marginades dels espais públics, a més de tenir molt poca independència econòmica. Les concepcions comunes d'honor significaven que les dones no tenien la possibilitat de discutir o condemnar la violència sexual, i les estructures socials basades en un sistema feudal les veien com a propietat dels homes, amb l'estatus legal efectiu d'un infant.

Les dones també van sentir l'impacte del colonialisme, tant de la colonització de l'estat siri al Kurdistan, com de la colonització occidental de l'Orient Mitjà. Per una banda, la República Àrab Síria va degradar la cultura i la llengua kurdes. Per l'altra, les cultures colonitzadores van glorificar els estàndards occidentals de bellesa i blancor, mentre es degradava l'aparença, el coneixement i la cultura de l'Orient Mitjà. Alhora, l'Occident i l'Orient Mitjà van ser conceptualitzats com a oposats, amb l'Occident representant l'alliberament i l'Orient Mitjà encarnant l'opressió. Això va sufocar el creixement del procés d'alliberament de les dones en el context de l'Orient Mitjà, ja que va emmarcar la igualtat de gènere com quelcom “importat” d'Occident.

Siham Qiriyo, del Consell de Dones Síries, va dir al RIC: “Enfortir les dones síries significa enfortir la comunitat síria. L'enfortiment dels llaços entre les dones síries i la nostra terra d'origen impedirà que el nostre poble fugi a altres països. Durant els últims 8 anys, el nostre poble ha viscut amb dolor. Molts han fugit de la nostra terra natal. Moltes de les nostres filles i fills han mort per aquesta terra, que és la qüestió més difícil a què [les do-

nes] s'enfronten".

A mesura que el califat de l'ISIS s'estenia per tota Síria, les dones i les nenes es van convertir en objectius específics de la violència i la violació. Els crims de l'ISIS -així com els d'altres grups gihadistes que es van fer amb el poder durant la Guerra Civil de Síria-, estan ben documentats i han tingut un efecte perllongat en el teixit social del nord i l'est de Síria. L'esclavitud, els matrimonis forçats, les violacions i els assassinats dirigits a grups ètnics i religiosos són una realitat. Les minories religioses, com els yazidites i els cristians siris, així com els kurds i les dones àrabs de la regió, van experimentar nivells equiparables de repressió i d'explotació. Les organitzacions pels drets de les dones existien molt abans de l'aparició de l'ISIS a la regió, però el desenvolupament de la revolució a la regió i l'establiment d'un sistema polític que es centra en l'alliberament de la dona van tenir lloc en el context de la resistència contra l'Estat Islàmic.

Un pas important cap a la igualtat de gènere va ser l'aplicació de la "Llei de la Dona", creada l'any 2014, que va establir el dret al divorci i el dret a treballar, així com la prohibició de la poligàmia, del matrimoni forçat i del matrimoni de menors d'edat. Aquesta llei es va aplicar plenament a les regions d'Afrin, Kobane i Jezire, però encara no està

El Dret de la Dona

"La llibertat de les dones garantirà la creació d'una família i d'una societat democràtica i lliure...El nivell de desenvolupament d'una societat depèn de l'enfortiment del paper de la dona i de la seva participació en la construcció i el desenvolupament de la societat".

Llei de la Dona, 2014

L'Oficina de la Dona de l'Administració Autònoma de la regió de Jazira va publicar la Llei de la Dona el 22 d'octubre de 2014 per establir els drets de les dones en el nou sistema polític. La Llei conté trenta punts que consagren certs drets i prohibeixen pràctiques que es consideren opressives. La Llei ha estat adoptada per les regions d'Afrin, Kobane i Jazira, però encara no a Manbij, Tabqa, Raqqa o Deir-ez-Zor. Tanmateix, els comitès de dones d'aquestes regions han estat redactant principis i lleis per als seus territoris, així com realitzant extensos programes educatius per treballar temes de les dones.

Entre els drets i llibertats fonamentals consagrats en la Llei figuren els següents:

La igualtat en tots els aspectes de la vida, incloent l'accés al poder polític, l'ocupació laboral i els salaris, els drets davant de la llei i el poder judicial, l'herència i la ciutadania.

Implementació del sistema de copresidència en cada institució, garantint que un copresident és una dona.

Prohibició dels matrimonis forçats, el sistema de dot, la poligàmia, els assassinats per honor i el matrimoni de menors (menors de 18 anys).

El divorci ha de ser una decisió conjunta; un home no pot unilateralment rebutjar una esposa. Tot i això, en casos de violència o maltractament, una dona pot assegurar-se un divorci sense el consentiment del marit.

En cas de divorci, la mare rep la custòdia de l'infant fins que tingui 15 anys, moment en què aquest pot decidir quin dels progenitors té la custòdia (tradicionalment, la família de l'home obtindria la custòdia dels infants).

Prohibició de la violència contra la dona i del sexisme.

Qualsevol forma de tràfic i comerç de dones està prohibit, inclosa la prostitució.

L'adulteri també està prohibit.

Les dones tenen dret a ser representades per institucions de dones en un tribunal, i el dret a opinar i a ser escoltada la seva veu i, fins i tot, prioritzada.

Protecció dels drets dels nens i nenes.

L'establiment d'institucions per donar suport a mares embarassades i lactants, i el dret de totes les vídues i vidus a accedir a la sanitat bàsica i als serveis socials que necessitin.

Aquests drets no són simplement principis abstractes: la Llei de la Dona estableix les directrius per a les multes i les sentències per a aquells que contravinguin la Llei.

completament implementada en les altres àrees. A més, a causa de l'ocupació turca d'Afrin, els drets de les dones han estat revocats en aquesta zona.

Segons la "Llei de la Dona", no es permet als homes que treballen a les institucions oficials del nord i l'est de Síria casar-se amb més d'una dona, encara que als que tenen matrimonis múltiples preexistents no se'ls prohibeix la feina. A les regions on la llei encara no s'ha aplicat plenament, les dones activistes diuen que són conscients d'adoptar un enfocament lent que treballa cap a un canvi profund de la societat, per evitar la imposició de lleis des de dalt cap avall, cosa que seria rebutjada fins i tot per les pròpies dones.

Institucions de Dones

La quantitat d'energia posada per resoldre 'la qüestió de la dona' es mostra a través del gran nombre d'institucions, assemblees i iniciatives que conformen el moviment de dones al nord i l'est de Síria. No és fàcil discernir les diferències entre molts d'aquests organismes, i d'entrada el sistema pot semblar complex i difícil de moure-s'hi. Tanmateix, com que la majoria de les dones es comprometen amb el moviment de dones en primer lloc a través de les seves organitzacions locals, l'organització de les estructures no representa una barrera per a la participació. És possible que a mesura que el sistema maduri algunes de les funcions superposades es suavitzin.

“Durant la guerra [per alliberar Raqqa el 2017], tan bon punt s'alliberava un poble hi anàvem i començàvem a organitzar les dones en comunes. Així com al front de batalla, també vam lluitar en una guerra intensa. Però quan et dirigeixes a les dones, veus que tenen coneixement i poden parlar [de política]. Elles havien estat asfixiades dins de casa”

Zalixa Abdi, Comitè de Coordinació de l'Administració de les Dones de la regió de Raqqa

46

Apertura d'un nou consell de les dones a un poble de la regió de Raqqa

Kongreya Star, el Congrés de les Dones

Kongreya Star, que significa “Congrés Star”, (en referència a l’antiga deessa de Mesopotàmia, Ishtar), és el congrés del moviment de dones al nord i l’est de Síria. Va ser establert per primera vegada l’any 2004, com a Yêkitiya Star (Unió Star), una organització clandestina que buscava organitzar les dones durant el període de domini del règim Ba’ath en el territori. Kongreya Star opera sobre la base del confederalisme, amb organitzacions, comitès i sindicats en el seu si. La seva visió és “desenvolupar una Rojava lliure, una democràcia a Síria, i un Orient Mitjà democràtic, mitjançant la promoció de la llibertat de les dones i el concepte de la nació democràtica”. En certa manera, actua com el corresponent organisme autònom de la dona del TEV-DEM.

Kongreya Star pren decisions a través d’una conferència cada dos anys, i delega poder de decisió als seus comitès i òrgans diversos. Està organitzada a través de les comunes i consells, així com mitjançant les acadèmies, els sindicats, els partits polítics, les cooperatives, les associacions i els comitès. Les dones s’organitzen com a Kongreya Star dins de l’Administració Autònoma, així com a través d’altres estructures com la Unió de Dones Siríiques (per a les dones siríiques-assíries) i a títol independent. Kongreya Star organitza la seva feina a través dels següents comitès: relacions diplomàtiques, participació, mitjans de comunicació, educació, municipis i medi ambient, justícia, cultura i art, assumptes socials i polítics i forces d’autodefensa de les dones.

“Després de viure sota l’opressió de centenars d’anys, la nostra societat ha estat fortament influenciada pel patriarcat i la mentalitat masculina. Per això es va establir Kongreya Star... La nostra feina té un impacte positiu: per exemple, proporcionem a les dones que s’enfronten a la violència domèstica l’oportunitat de deixar la llar i obtenir independència financera”.

Hamida Umma Mohammed, Kongreya Star de Shehba, regió d’Afrin

Kongreya Star organitza i dona suport a una àmplia gamma d’activitats i iniciatives en totes les àrees de la societat, incloent-hi manifestacions, programes de capacitat, participació en associacions internacionals i la creació de cooperatives. Encara que té les seves arrels en el moviment kurd, s’estan donant passos per incloure-hi les dones de tots els grups ètnics que viuen al nord i l’est de Síria. Establir una visió i una pràctica compartides de l’alliberament de la dona en tota la societat ha generat reptes, però també nombrosos èxits tangibles.

Cooperatives, organitzacions i educació

Les dones han desenvolupat estructures autònomes i associacions en diferents sectors que estan vinculades principalment a Kongreya Star, però també, a vegades, directament a l’Administració Autònoma o a l’SDC. Un exemple és «Sara», una associació que fa campanyes contra la violència contra les dones i treballa per canviar les percepcions socials i educar la societat. Un altre exemple és la Fundació de la Dona Lliure (Waqfa Jina Azad), que crea escoles bressol, orfenats i escoles especialitzades per a infants amb discapacitats. També ofereix educació pràctica a les dones en habilitats professionals.

Així mateix, s'està treballant molt en l'àmbit econòmic: el Comitè d'Economia de la Dona de l'Administració Autònoma i Kongreya Star (Aboriya Jin), han donat suport a la creació de diverses cooperatives de dones, fet que permet a les dones aprendre habilitats i ser financerament independents. Entre elles hi ha forns de pa, restaurants i tallers de sastreria, fàbriques i cooperatives agrícoles. Es preveu que les empreses exclusivament femenines desenvolupin una manera de treballar diferent als models de treball capitalistes més dominants.

Un desenvolupament interessant al nord i l'est de Síria ha estat el creixement de la Jineoloji, traduïda com 'la ciència de les dones'. La Jineoloji és una branca de l'estudi acadèmic que busca desenvolupar una metodologia i epistemologia de l'alliberament a través de la connexió amb la societat i 'els principis revolucionaris'. Des del 2011, la Jineoloji s'ha desenvolupat pel moviment de dones en tot el territori kurd. L'objectiu és contrarestar els preconceptes i les metodologies de la ciència desenvolupada per una mentalitat masculina dominant, i 'reescriure el coneixement des del punt de vista de les dones', amb l'objectiu final de 'l'emancipació de la societat'. A la pràctica, la Jineoloji treballa a través de centres d'investigació, institucions i acadèmies locals, i fa investigacions, desenvolupa idees i organitza seminaris i programes de formació.

Jinwar, un poble exclusivament per a dones i els seus infants, va ser fundat l'any 2016, prop de la ciutat de Dirbesiye. El projecte de Jinwar implica la creació d'un poble on tan sols les dones desenvolupen la cultura, l'economia, la vida quotidiana i el govern. Les dones també van construir el poble físic, - utilitzant tècniques tradicionals i sostenibles ambientalment per construir cases d'argila -, una cuina i jardins. El poble compta amb una escola, una clínica mèdica, una acadèmia i un forn de pa, animals de ramat, una botiga, un hort i diversos camps de cultiu. Les dones organitzen la vida del poble a través d'un consell i participen en la gestió de l'economia col·lectiva. Tot i això, les dones i els seus fills i filles es van veure forçades a evacuar el poble durant un temps després de la invasió turca de l'octubre de 2019, a causa dels bombardejos i la proximitat de les forces recolzades per Turquia.

El nord i l'est de Síria té una xarxa de 'Cases de la Dona' en totes les ciutats i pobles petits. Les cases de les dones existeixen per resoldre els problemes de les dones, sobretot els problemes domèstics com ara la violència, el matrimoni i el divorci, i els comportaments opressius a la llar.

“Necessitem canviar la mentalitat capitalista, que és una mentalitat patriarcal que busca treure profit de tot. Però no podem permetre que la dona s'independitzi de l'home posant-se en una situació d'explotació (laboral). No es tracta d'integrar-la en un sistema capitalista a través del treball, sinó de construir un nou sistema econòmic”.

Arin Khalil, Comitè d'Economia de la Dona a Qamishlo.

Cases de la Dona (Mala Jin)

“No som polítiques, jutgesses o soldats, sinó mares que hem perdut als nostres fills i filles contra l'ISIS. Tot el que volem és pau, però la pau necessita feina”.

Ilham Amare, Casa de la Dona de Qamishlo

Les Cases de la Dona (Mala Jin) són institucions que formen part del sistema més ampli de justícia per a les dones. A les Cases de la Dona, les mares del territori, les joves i les àvies fan de mediadores utilitzant el diàleg i el seu paper de figures de confiança de la comunitat per resoldre els problemes de les dones, com ara els marits violents, els matrimonis forçats, l'estigmatització a causa de problemes de salut i la pobresa. Proporcionen un espai per a la resolució dels problemes que afecten les dones des d'una perspectiva de la dona - encara que el procés de cerca d'una solució involucra a totes les parts en el conflicte, inclosos els homes -. Totes les voluntàries de les Cases de les Dones són dones que viuen a la zona en què opera la Casa de les Dones corresponent.

Les Cases de la Dona es van establir per primera vegada l'any 2011, abans del començament de la revolució. Es van crear en secret i posteriorment es van constituir en institucions oficials amb l'establiment de l'Administració Autònoma. En el moment de la seva creació, la Casa de la Dona de Qamishlo s'ocupava de 70-80 casos al mes, però ara el nombre és menor -més proper a 40- ja que s'estan resolent un major nombre de qüestions directament en la societat. Fins i tot, s'han establert Cases de la Dona en alguns camps de refugiats de la regió, com la Casa de la Dona al camp d'Ayn Issa. La presència d'una Casa de la Dona al camp d'Ayn Issa va proporcionar un espai en què les dones del camp - moltes de les quals havien viscut sota l'ISIS - van poder trobar solucions als problemes a què s'estaven enfrontant. Tot i això, amb els atacs al nord i l'est de Síria, el camp d'Ayn Issa va ser evacuat en motiu dels bombardejos i dels enfrontaments de prop del campament, de les revoltes i les fugues en massa dels detinguts vinculats a l'ISIS, així com a causa de la proximitat de les forces que reben suport de Turquia, les quals van traspasar els límits del camp, i als incendis que en van destruir gran part.

També hi ha qui s'oposa fermament a la institució de les Cases de la Dona. La casa de Deir-ez-Zor va ser atacada amb armes automàtiques, i les persones de la població que són crítiques amb el sistema les anomenen 'cases de destrucció' o 'cases de divorci'. Tot i això, les actituds estan canviant lentament, i les Cases de la Dona s'estan convertint en una part integral i acceptada de la societat.

Si no es pot trobar una solució a través de la Casa de la Dona, el cas pot ser remès a un tribunal. Tanmateix, la Casa de la Dona es centra a trobar justícia a les comunitats locals abans de recórrer a un judici. L'objectiu és trobar solucions col·lectives, resolent els problemes a través del diàleg entre veïnes, familiars i figures de la comunitat, i aportar proximitat i seguretat a les dones involucrades. Les Cases de la Dona també proporcionen un suport més ampli més enllà de la resolució de conflictes. Les dones que estan deixant relacions abusives poden aprendre habilitats com ara costura, que les ajudaran en la cerca de feina i de la seva pròpia llar. Les dones que estan en risc de violència per part de les seves parelles o membres de la família són portades a cases segures, i també hi ha centres per a infants les famílies dels quals no se'n poden ocupar.

Oficina de la Dona del Consell Democràtic Siri

L'Oficina de la Dona del Consell Democràtic Siri s'ha creat per reforçar la representació i l'organització de les dones en l'SDC. Donat que l'SDC és un projecte polític que pretén abastar tota Síria, la feina de l'Oficina de la Dona també inclou l'enfortiment de les relacions amb les dones de tota Síria, incloent-hi Damasc, Tartus, Aleppo i Latakia, així com la comunitat a la diàspora. Un dels primers projectes de l'Oficina de la Dona de l'SDC va ser establir l'assemblea del Consell de Dones Sirianes com a òrgan de dones corresponent al Consell Democràtic Siri.

La feina quotidiana de l'Oficina de la Dona de l'SDC inclou l'organització de tallers i reunions amb dones per identificar i analitzar els reptes a què s'enfronten en la societat. Això ha suposat la celebració de reunions amb institucions com Kongreya Star, així com amb dones de diferents esferes de la societat, entre les quals hi ha acadèmiques i intel·lectuals, mares i treballadores, i reunions amb les dones dels líders tribals de les zones àrabs. L'Oficina té com a objectiu formar dones polítiques i diplomàtiques, així com portar els coneixements de les dones a l'àmbit polític.

Històricament, les dones han estat molt actives a l'SDC, ja que han estat les primeres a establir oficines i posar la feina en marxa. De fet, en algunes ciutats on l'SDC encara no ha establert un centre local, l'Oficina de la Dona de l'SDC ja hi és present. L'Oficina de la Dona de l'SDC té centres locals o regionals a Qamishlo, Dirbesiye, Hasakah, Aleppo, Shehba/Afrin, Sheddadi, Amude, Tel Tamer, Tirbesipiye, Tel Kocher, Deir-ez-Zor i Raqqa. Abans de la invasió turca de l'octubre de 2019 també hi havia oficines actives a Tel Abyad (Girê Spî), Zirgan i Ayn Issa.

Consell de Dones Sirianes

El Consell de Dones Sirianes és una assemblea civil independent, creada per l'Oficina de la Dona de l'SDC, que inclou a dones de tots els partits polítics, les organitzacions de la societat civil i les ONG. La direcció del Consell està formada per una presidenta i dues vicepresidentes. L'actual presidenta és Lina Barakat (una dona àrab), una de les vicepresidentes és kurda i l'altra és assíria.

En el Consell de la Dona hi ha una Oficina Diplomàtica, una Oficina Jurídica, una Oficina d'Assumptes Organitzatius i una Oficina de Mitjans de Comunicació. L'Oficina Jurídica s'en-

“Com a dones kurdes ens hem estat organitzant durant més de 30 anys; però les dones àrabs no van tenir tantes oportunitats i van patir sota el sistema ba'athista i posteriorment [ISIS]. Però ara, quan veig les dones àrabs, em donen esperança i moral. Tenen un gran desig intern de treballar, canviar, estan progressant tan i tan ràpid... Hi ha dones que mai havien sortit de casa i que ara deixen que les seves filles assistixin a programes d'entrenament de 20 dies... que s'estan unint a les forces de seguretat de l'Asayish...”.

Ilham Omar, presidenta de l'Oficina de la Dona del Consell Democràtic Siri.

“El Consell de Dones Sirianes es va crear per ser la veu de les dones sirianes, exigir els seus drets, aconseguir la seva llibertat i restablir la seva posició en tots els àmbits de la vida”.

Lina Berekat, presidenta del Consell de Dones Sirianes.

carrega de redactar lleis relacionades amb les qüestions de la dona, i l'Oficina Diplomàtica treballa a través de representants en ciutats com ara Damasc, Latakia, Homs i Hama. L'oficina central del Consell de la Dona està a Raqqa, i també hi ha oficines locals a Tabqa, Raqqa, Kobane, Deir-ez-Zor, Hasakah, Qamishlo i Rimelan. Abans de la invasió turca de l'octubre de 2019 també hi havia oficines a Tel Abyad (Girê Spî), Serê Kaniyê (Ras Al-Ayn) i al campament de refugiats d'Al Hol.

L'objectiu del Consell de la Dona és empoderar i representar les opinions de les dones a Síria a través de l'organització de les dones en la societat civil i de la tasca legislativa. Tenen una acadèmia a Tabqa i organitzen cursos de formació i tallers a tot el nord i l'est de Síria per fomentar les aptituds i la confiança de les dones en si mateixes. El Consell també celebra reunions de dones als camps de persones refugiades i desplaçades, incloent-hi reunions amb les dones vinculades a l'ISIS que estan detingudes en aquests camps.

L'organització de les dones a l'Administració Autònoma

En l'Administració Autònoma del nord i l'est de Síria, les dones s'organitzen de manera autònoma, des del nivell local fins al més alt nivell. Hi ha debats i reunions només per a dones que es consideren part integrant del sistema polític més ampli. En cada consell de comuna, districte, cantó i regió existeix un consell de dones equivalent, i cada òrgan té una copresidència masculina i una altra de femenina. Al marge del sistema d'administració, existeixen diverses institucions, organitzacions i iniciatives creades per fomentar la qualitat de vida de les dones, el seu lideratge a la societat i poder polític i econòmic. Les dones de diferents grups ètnics i religiosos també s'organitzen de manera autònoma a través d'aquests grups, com les dones assíries, que s'organitzen a través del Consell de Dones Assíries. L'Administració Autònoma compta amb una Oficina de la Dona que coordina i dona suport a aquesta tasca.

L'Assemblea de Dones és una assemblea política que protegeix els drets socials i culturals. Hi participen representants d'organitzacions de dones, partits polítics, consells civils i associacions civils, activistes independents en l'àrea de la dona i dones joves".

Jiyan Ibrahim Hussein, membre del Comitè de Coordinació de l'Assemblea de Dones del Nord i l'Est de Síria.

El 14 de juny de 2019, l'Administració Autònoma del nord i l'est de Síria va crear l'Assemblea de Dones del Nord i l'Est de Síria com la seva estructura femenina equivalent. El Comitè de Coordinació de l'Assemblea està format per dones que representen a una sèrie de partits polítics, regions, grups ètnics i religiosos, i organitzacions de dones, així com algunes dones a títol individual amb coneixements o experiències pertinents.

Atacs a les dones en el context de la invasió de Turquia

“Diàriament, les dones d’Afrin s’enfronten a la violació, al matrimoni forçat de nenes de 11 o 12 anys. Fa uns dies, una jove de la meua regió es va suïcidar, es va disparar a si mateixa, en lloc d’enfrontar-se a una violació. Les dones d’Afrin, Jarablus, Azaz, Bab, Idlib són portades a Azaz i venudes. Amics meus d’Afrin ho han vist amb els seus propis ulls”.

Hamida Umma Mohammed, antiga resident d’Afrin.

Abans de la invasió turca de la regió d’Afrin l’any 2018, les dones d’Afrin gaudien d’un alt grau d’igualtat, amb estructures autònomes de dones, el sistema de copresidència i el suport a les iniciatives de dones establertes a tota la regió. La invasió i ocupació turca de la regió d’Afrin el 2018 va comportar un greu retrocés dels drets, la seguretat i la representació de les dones.

Molts dels apoderats turcs establerts pel govern turc i que ara controlen la regió pretenen establir un califat islàmic, com ho va fer l’ISIS en el territori que controlava. Amb el suport financer, militar i organitzatiu de Turquia, imposen i fan complir lleis basades en principis islamistes conservadors. Hi ha informes de dones i infants segrestats, comprats i venuts en mercats que recorden les atrocitats comeses sota el califat de l’ISIS a Síria i a l’Iraq. També hi ha relats de testimonis presencials de violència i amenaces de violència contra membres de famílies, que s’utilitzen per obligar les dones a acceptar una agressió sexual. Els relats també descriuen càstigs brutals per violacions del codi de vestimenta imposat, que consisteix en l’ús del vel integral en públic. Moltes dones no surten de casa per por al càstig o al segrest.

En l’actual operació turca contra el nord i l’est de Síria, les dones també són objectiu directe de la violència. S’han executat dones, com la política Hevrin Khalaf i les treballadores mèdiques Mediya Khalil Issa i Sozgin Khalil; s’ha abusat d’elles, com en el cas de la combatent de les YPJ, Çiçek Kobane; o s’han mutilat els seus cadàvers, com en el cas d’Amara Renas. Els vídeos documenten com els apoderats turcs utilitzen un llenguatge misogin mentre abusen i es burlen de les dones, incloent el maltractament dels cadàvers de les lluitadores de les YPJ. Els informes de Tel Abyad (Girê Spî) indiquen que s’està prohibint a les dones sortir de casa sense portar un vel complet o sense anar acompanyades per un home. També hi ha informes sobre el segrest de dones joves, que fan eco de l’experiència d’Afrin.

La majoria de les persones desplaçades pel conflicte són dones i infants. Les experiències de desplaçaments de les dones es veuen agreujades pel seu gènere, ja que les embarassades i lactants es veuen obligades a fugir de les seves llars i a sobreviure en refugis temporals saturats i amb una nutrició inadequada. Fins i tot s’ha informat de casos de dones que s’han vist obligades a donar a llum a la carretera o mentre els seus barris eren objectius de bombardejos i atacs aeris.

Dones en les forces de defensa

“El dret a l'autodefensa és sagrat i no ha de ser restringit. La llei garantirà a tothom el dret a la justícia”.

Article 31, Contracte Social de la Federació Democràtica del nord i l'est de Síria, 2016

La transformació social del nord i l'est de Síria en els darrers anys ha estat testimoni d'una alta taxa de participació de les dones en diverses forces militars i de defensa.

53

Forces militars i d'autodefensa al nord i l'est de Síria

Hi ha diverses forces militars i de defensa al nord i l'est de Síria.

Forces Democràtiques Sirianes

La principal força militar unificada al nord i l'est de Síria són les SDF, que van ser creades per reunir les diferents forces que lluitaven contra l'ISIS després de la batalla de Kobane. Les Forces de Defensa del Poble (YPG) i les Forces de Defensa de la Dona (YPJ) van ser les més nombroses en el moment fundacional, però també incloïen el Consell Militar Siriac, els Khabur Guards (forces assíries) i les forces àrabs. Tot i que les SDF s'han convertit en una força de majoria àrab, ja que moltes forces àrabs locals s'hi han unit, l'alt comandament segueix sent principalment kurd. També hi ha components armenis, turcmans i txetxens més petits. Les SDF estan explícitament instituídes com una força d'autodefensa, i tenen prohibit participar en accions purament ofensives com ara l'atac a un territori fora del nord i l'est de Síria.

Consells Militars Locals

Les SDF també van donar suport a l'establiment de consells militars locals, amb l'objectiu de descentralitzar el poder militar i enfortir la rendició de comptes a nivell local. Aquesta tendència va continuar al llarg de l'any 2019, ja que es van crear consells militars a Kobane, Serê Kaniyê (Ras Al-Ayn), Tel Abyad (Girê Spî), Qamishlo i Derik, entre d'altres. La transferència de poder de les SDF als consells militars locals també es va produir com a conseqüència de la retirada de les SDF de la zona fronterera entre Síria i Turquia, tal com va ser negociat amb els EUA l'agost de 2019 abans de la invasió turca.

Forces de Seguretat Internes - Asayish

Les Asayish són les forces de seguretat internes del nord i l'est de Síria. El seu paper més visible és encarregar-se dels punts de control dins de les ciutats i entre elles, així com de la resposta general a incidents, inclosa la prevenció i la resposta als atacs de l'ISIS. També compten amb un servei d'intel·ligència, unitats antiterroristes, guàrdia de presons i unitats de control de tràfic. A més, hi ha forces de seguretat internes siríaques i assíries autònomes: Sutoro, que opera a Derik, Qamishlo i Hasakah; i Nattoreh, a la vall de Khabur.

“La missió de les Asayish és protegir al poble, no volem reproduir el model d’Estat en què la policia s’utilitza principalment per reprimir el poble. En les nostres acadèmies els diem: ‘vosaltres esteu ocupant aquest lloc de control o vigilant aquest edifici per servir al poble – no teniu dret a oprimir-lo”. Per descomptat que ens trobem amb algunes dificultats. Algunes persones es posen un uniforme i pensen ‘Ah, ara sóc el cap’. Però nosaltres no ho acceptem, els diem: ‘al punt de control has de somriure a la gent, dir ‘benvingut”.

Amin Saleh, vicepresident de l’Oficina de Seguretat Interior de l’Administració Autònoma

Forces de Defensa Civil – Hezên Parastina Cewherî (HPC)

A més de les forces militars i de seguretat professionals, hi ha forces de defensa que s’organitzen a escala local, a través dels barris i les ciutats. Aquestes forces, conegudes col·lectivament com a HPC, estan formades per voluntàries i voluntaris que participen en la defensa dels seus barris com una força local, fent tornos de guàrdia de dia i de nit i intervenint en conflictes violents. Les HPC actuen com a seguretat en esdeveniments públics com ara protestes i celebracions de dies festius, i vigilen la majoria dels edificis públics com ara els hospitals. S’organitzen a nivell municipal.

Deure de l’autodefensa – Erka Xwe Parastin

El ‘deure d’autodefensa’ és el servei de reclutament al nord i l’est de Síria. Cada home està obligat a complir 12 mesos de servei, encara que hi pot renunciar si un fill de la família ha estat assassinat o si això implica que no deixa a ningú més per proveir econòmicament a la família. L’any de servei inclou la formació en autodefensa general, l’educació militar i política, així com el servei en la capacitat de defensa general. Els reclutes rarament són destinats a la línia del front, sinó que més aviat són ubicats en punts de control com a forces de suport, com ha succeït fins ara en la defensa contra la invasió turca. Aquesta força ha estat històricament majoritàriament masculina, encara que un petit nombre de dones hi ha participat de forma voluntària. Recentment s’ha establert una acadèmia de dones per a les que han insistit en complir amb els deures de la seva família en el lloc dels seus germans.

Unitats de Defensa de les Dones – Yekîneyên Parastina Jin (YPJ)

Les Unitats de Defensa de les Dones, habitualment conegudes com YPJ (Yekîneyên Parastina Jin), van captar l’atenció mundial a través del seu paper de lideratge en la defensa de Kobane contra l’ISIS i la posterior derrota del califat. Les dones de les YPG van establir en primer lloc unitats exclusivament femenines i després van crear les YPJ, primer a la regió d’Afrin l’abril de 2013 i poc després als cantons de Kobane i Jazira. Tant les YPJ com les YPG formen part de les Forces Democràtiques Sirianes i, per tant, depenen del Consell Democràtic Siri. L’any 2017, les dones combatents constituïen entre el 35% i el 40% de les YPJ-YPG en el seu conjunt, i les comandants de les YPJ eren responsables de les unitats únicament de dones i també de les mixtes.

El paper de les YPJ ha estat clau en la majoria de batalles contra l’ISIS i les forces turques. Hi ha dones en posicions de comandament en cada batalla i moltes de les combatents que han mort en combat són dones. La majoria de les dones en les YPJ són joves i solteres, però les que estan casades o tenen fills poden unir-se a algunes de les divisions. La incorporació a les forces armades també és una manera que les joves escapin del matrimoni forçat o de situacions familiars opressives. Encara que les dones han de ser

majors de 18 anys per unir-se a les unitats militars de les YPJ, habitualment hi ha dones més joves que intenten unir-s'hi per escapar de situacions domèstiques perilloses. Com a resposta a aquesta situació, s'han creat acadèmies que accepten dones de 16 a 18 anys on poden viure i rebre educació i suport, però no exerceixen cap paper militar.

Unitats de dones siríaques i assíries

Hi ha unitats de dones en les SDF dins de les forces siríaques i assíries. Les Forces de Protecció de les Dones de Bethnahrin (HSNB) van ser fundades el 2015 i operen a 'Go-zarto', el terme assiri-arameu per a la regió de Jazira. La Unitat de Dones de la Guàrdia de Khabur opera a la zona de la vall de Khabur. Ambdues forces s'organitzen de forma autònoma com a part del Consell Militar Siríac i de la Guàrdia de Khabur. Són membres de les SDF i, encara que el seu nombre és relativament baix, van participar activament en la protecció dels pobles siríac-assiris de la vall de Khabur durant l'última ofensiva turca.

Forces de Seguretat Internes de Dones – Asayisha Jin

Les forces de seguretat interna del nord i l'est de Síria estan organitzades en diverses branques, la més visible de les quals és l'Asayish. L'Asayisha Jin és la divisió femenina de les Forces de Seguretat Interna de l'Asayish general, que s'encarrega dels punts de control entre les ciutats i dins d'elles, de les operacions de cerca i captura, i de la participació en operacions militars, especialment dins de les ciutats. Les dones poden recórrer directament a l'Asayisha Jin en casos com la violència domèstica, cosa que és especialment important perquè en la cultura local és virtualment inconcebible que les dones reportin fets íntims de violència i abús al personal de seguretat masculí. Les dones siríac-assíries també s'organitzen dins de les forces de seguretat internes de Sutoro i Nattoreh.

Forces de Defensa Civil de Dones – HPC Jin

Les HPC Jin, la divisió femenina de les HPC, està formada en la seva majoria per mares i àvies grans, però també per algunes dones joves. Participen en totes les tasques generals de les HPC i es procura que les HPC Jin vigilin els edificis i les reunions dels consells i institucions de dones. A més, es considera que les HPC Jin són més idònies per intervenir en les disputes domèstiques en què una dona pot estar en una posició delicada o vulnerable. Les HPC Jin també han participat voluntàriament en operacions militars amb les YPJ-YPG, fins i tot contra l'ISIS i en la defensa d'Afrin.

Document de Referència:

Drets de la Dona (Lleis de la Dona), 22 octubre 2014

L'impacte de la invasió turca en el sistema confederal

La invasió i ocupació turca dels més de 5.000 quilòmetres quadrats que envolten Tel Abyad (Girê Spî) i Serê Kaniyê (Ras Al-Ayn) ha plantejat reptes seriosos al sistema polític del nord i l'est de Síria. Per una banda, ha representat una enorme càrrega per als ja limitats recursos financers, i per l'altra, els atacs han tingut un impacte humanitari tràgic i costós ja que han requerit la mobilització militar per a l'autodefensa. L'Administració Autònoma és la que actualment s'encarrega de la major part del suport financer i logístic per a les poblacions desplaçades internament, ja que el govern siri està obstruint la capacitat de les Nacions Unides per assumir la responsabilitat dels camps de refugiats i moltes ONG internacionals consideren que la regió és massa volàtil per treballar-hi.

L'ISIS està ressorgint com a conseqüència de la inestabilitat causada per la guerra i la fuga de centenars de detinguts vinculats a l'ISIS. Entre les persones assassinades pels atacs turcs i els de l'ISIS hi ha personal sanitari, activistes dels mitjans de comunicació i cineastes, treballadors humanitaris i més de 250 civils (segons l'ONG local 'Institut de Drets Humans - Jazira'). Aquestes morts - i els danys materials causats pels bombardejos i els atacs aeris- es sumaran a la càrrega financera i psicològica de les generacions que vindran.

En un sentit més immediat, la seu del Consell Democràtic Siri i de l'Administració Autònoma - a Ayn Issa - ha hagut de ser evacuada a causa dels atacs aeris, els bombardejos i els atacs terrestres. Les administracions de Serê Kaniyê (Ras Al-Ayn) i Tel Abyad (Girê Spî) també han estat desplaçades de les seves ciutats, però intenten continuar organitzant i donant suport als seus antics residents mitjançant bases temporals a Hasakah i Raqqa, respectivament. Moltes institucions de l'Administració no estan funcionant, i un gran nombre de projectes, serveis, centres educatius i centres diversos han interromput la seva feina.

"Aquest projecte no és només per al nord i l'est de Síria, és un pas endavant per a tota la humanitat, contra el terror, contra els sistemes despòtics i opressius, contra els sistemes d'opressió del partit i de l'Estat. Un sistema democràtic que pot servir al poble, servir a la humanitat i, com a tal, el nord i l'est de Síria és un exemple important per a tot el món"

Hediya Yousef, Comitè de Coordinació de Kongreya Star

CONCLUSIÓ

El sistema democràtic al nord i l'est de Síria: reptes i avaluacions

El sistema polític del nord i l'est de Síria – tot i que està arrelat en dècades d'organització política i segles d'estructures socials -, és encara extremadament nou. El seu objectiu és recórrer un nou camí polític i crear una nova forma de govern que trenqui la divisió entre “societat” i “govern”. A més a més, ho està fent mentre s'enfronta a greus amenaces a la seguretat provocades per l'ISIS i Turquia, així com a la hostilitat política del govern siri, que compta amb el suport de Rússia i del govern regional kurd a l'Iraq. Encara queda per veure si el sistema polític del nord i l'est de Síria és capaç - com afirma - d'oferir una solució a les crisis polítiques i econòmiques a què s'enfronten els sistemes polítics dominants a escala mundial. El nord i l'est de Síria ha passat, almenys, de ser un experiment polític a ser una realitat política.

El sistema polític confederal es troba encara en la fase de solució de problemes i s'enfronta a reptes tant interns com externs. També és important assenyalar que hi ha una gran varietat en el funcionament del sistema a causa de la transferència de poder i al gran grau d'autonomia amb què compta cada regió. De fet, les diferents regions tenen més oportunitats en aquest sistema polític per comparar i aprendre dels enfocaments de les altres i elevar, així, la corba d'aprenentatge per al desenvolupament de mecanismes eficaços de governança confederal.

Una de les àrees clau que el sistema necessita desenvolupar és el sistema de comunes. En tant que aquest és la pedra angular del sistema, és fonamental que a través de l'educació, el suport i el desenvolupament de la cultura política, el sistema de comunes millori la seva capacitat per aconseguir els seus objectius. Actualment no hi ha prou gent que participi activament en el sistema de comunes perquè compleixi la seva funció en termes d'alimentar les decisions democràtiques a través del sistema confederal. Malgrat que l'actual iniciativa interregional per proporcionar més educació sobre el sistema de comunes treballarà per abordar aquest repte, cal molta més educació i suport institucional.

Una altra deficiència del sistema democràtic és un enfocament inconsistent de les eleccions. Encara que això pot atribuir-se en part a les diverses amenaces de seguretat - per les invasions turques de 2018 i 2019 i les amenaces constants de l'ISIS -, que han pertorbat el ple desenvolupament del procés electoral, també hi ha incoherències estructurals que han de ser eliminades. Alhora, la negativa d'alguns partits polítics a participar del sistema fa la situació encara més confusa. El sistema electoral combina formes de democràcia directa i representativa d'una manera que debilita les fortaleses de cada model, a la vegada que també difumina les línies entre un sistema basat en partits i un sistema no partidista. Això dona lloc a un enfocament bastant superficial de les eleccions, en què els candidats escollits no són veritablement “representatius” ni són seleccionats directament pel poble. A més a més, com en tot sistema polític, hi ha hagut casos de corrupció i abús de poder per part de persones de dins del sistema.

El sistema polític necessita desenvolupar-se en moltes àrees per progressar cap als objectius que professa. Encara que s'han aconseguit enormes progressos en termes d'igualtat de gènere, moltes dones del nord i l'est de Síria continuen patint greus privacions de drets i falta d'accés a oportunitats. De la mateixa manera, encara que el nivell de vida ha millorat i les desigualtats de classe s'han reduït, encara existeix un sistema de classes que es perpetua a través de l'educació, les pràctiques empresarials i els grups socials.

En el camp de l'ecologia, el sistema polític s'ha fixat metes admirables, però només ha recorregut un petit camí per complir-les. S'han posat en funcionament molts projectes, sobretot en l'àmbit de les cooperatives agrícoles, però encara no s'han fet els desenvolupaments estructurals bàsics en matèria de tractament de residus i aigües, combustibles i energia i normes de construcció. L'Administració Autònoma ha donat passos cabdals en la identificació d'àrees per al desenvolupament i de socis internacionals, però sovint no té la capacitat institucional, el finançament i l'experiència necessàries per emprendre mesures.

La qüestió de la participació de totes les ètnies, religions i cultures continuarà sent clau per a l'èxit del sistema en el futur. El sistema polític estableix les bases per a la inclusió multiètnica i multirreligiosa, però encara cal treballar per garantir que la realitat estigui a l'alçada d'aquest potencial. Hi ha tensions entre les poblacions kurda i àrab per diverses raons, que es remunten a les polítiques del "cinturó àrab" del règim ba'athista i, més recentment, com a reacció al que alguns kurds perceben com a complicitat de sectors de la població àrab, tant durant el govern de l'ISIS com en l'actual invasió turca. També hi ha hagut un reajustament de poder del qual molts kurds s'han beneficiat. Moltes persones kurdes han pres posicions de responsabilitat i lideratge, incloent-hi aquelles que han vingut d'altres regions del Kurdistan per unir-se a la lluita contra l'ISIS i construir el sistema confederal. La presència de kurds no siris al capdavant - en particular de l'àmbit militar - és percebuda per alguns habitants com una presa de poder per part d'actors no siris. De manera més positiva, s'està treballant per abordar aquest problema i garantir que els àrabs siguin inclosos al sistema polític a través d'un ampli compromís amb el Consell Tribal i els líders de la comunitat àrab local.

Una democràcia més àmplia

Tanmateix, malgrat aquests reptes, el sistema polític ha aconseguit alguns èxits notables. En primer lloc, el nivell de vida general ha millorat. El sistema de comunes proporciona i dièsel subvencionat a qui no pot permetre's aquests dos elements bàsics de la vida, i els salaris de moltes professions clau han augmentat. Per exemple, els salaris dels mestres de les escoles de l'Administració Autònoma són el doble dels de les escoles dirigides pel govern sirià. A més a més, els estudiants tenen l'oportunitat d'aprendre en la seva llengua materna gràcies a una educació multilingüe estàndard a les escoles de l'Administració Autònoma. Excepte en les regions on s'han produït combats intensos recentment, la majoria de la població té accés a electricitat i aigua suficient per satisfer les necessitats bàsiques diàries, i s'estan duent a terme activitats de reconstrucció a les zones de Raqqa i Deir-ez-Zor afectades per la guerra. La gent està capacitada per obrir petits negocis i hi ha suport institucional i financer per a un nombre creixent de cooperatives. Això s'entén com una part important de la democràcia: l'empoderament social a través de formes democràtiques d'economia. En molts aspectes, l'accés als bens bàsics és millor que en quasi totes les altres zones de Síria.

En segon lloc, tant les estructures polítiques com les militars tenen un enfocament principalment humanitari. En les zones sota control del govern siri, així com en les zones sota control de l' "oposició", com Idlib, s'aplica sistemàticament la violència, les desaparicions, la tortura i les execucions sumàries. En canvi, aquestes pràctiques estan prohibides en les zones del sistema confederal del nord i l'est de Síria. Hi ha hagut casos de detencions arbitràries i d'ús inapropiat de la força per part de les SDF i les Asayish, però això no significa de cap manera un ús estructural de la violència per oprimir i intimidar la gent. Aquest enfocament humanitari s'estén fins i tot als combatents de l'ISIS capturats per les SDF i a les seves famílies, de qui són responsables les SDF i l'Administració Autònoma. En un moment en què els governs estrangers estan rescindint la ciutadania dels combatents capturats i el govern iraquetà està duent a terme execucions per la via ràpida a través de procediments judicials sense precedents, les Forces Democràtiques Sirianes i l'Administració Autònoma intenten garantir que se satisfacin almenys les necessitats bàsiques i la dignitat de les persones detingudes, i apliquen normes de reconciliació i restauració a través de retorns a les comunitats d'origen coordinats amb les tribus i les famílies de les persones detingudes. Les SDF i l'Administració Autònoma també han pressionat perquè s'apliquin les normes internacionals més estrictes de garanties processals. Encara que les SDF han desenvolupat un paper fonamental en la lluita contra l'ISIS i, per tant, compten amb un alt nivell de prestigi i respecte dins la societat local, la seva retòrica i el seu enfocament continuen centrats en l'autodefensa i no en el militarisme i el patriotisme. El seu paper es manté sota control no només a través d'una forta administració civil, sinó també a través d'una diversitat de forces d'autodefensa civils i professionals que assumeixen importants funcions de seguretat.

Finalment, és important assenyalar que els que inverteixen en el nou sistema polític argumenten que no només estan complint amb els estàndards bàsics de la democràcia occidental, sinó que estan construint una comprensió més profunda i àmplia de la democràcia. La inclusió de la societat civil en el sistema polític crea un contrapès a l'acumulació de poder dins de l'Administració Autònoma i el Consell Democràtic Siri i alimenta una gamma vibrant i variada d'institucions i iniciatives. En tots els nivells de la societat, les persones són empoderades com a actors polítics, amb el suport d'un ampli ventall de programes educatius que eleven el nivell general de l'educació en tot el nord i l'est de Síria. En una regió en què les dones han experimentat una privació i opressió sistèmiques, les dones del nord i l'est de Síria estan involucrades de manera central en totes les dimensions de la societat i es beneficien d'una transferència explícita de poder a través de les estructures i principis del sistema polític. Així mateix, persones de diversos orígens ètnics i religiosos estan trobant maneres de superar les enemistats i desigualtats històriques, i moltes d'elles estan exercint drets culturals negats durant molt temps.

Mentre les protestes pro-democràcia tornen a esclatar a tot l'Orient Mitjà, al Líban, a l'Iraq i a l'Iran, però també a tot el món, incloent-hi Xile, França, Catalunya i Hong Kong, el sistema polític del nord i l'est de Síria ofereix algunes lliçons interessants sobre com altres societats poden intentar aprofundir en la comprensió de la democràcia més enllà dels sistemes superficialment democràtics que deixen a grans sectors de la societat sense poder ni representació. Queda per veure si el sistema polític del nord i l'est de Síria és capaç d'oferir un model de confederalisme democràtic global, però ara per ara està clar que almenys planteja algunes possibilitats per a un sistema polític que ha

apès les lliçons del passat i que mira cap al futur.

BIBLIOGRAFIA

Amnistia International, Iran: Human rights abuses against the Kurdish minority, juliol 2008, <https://www.amnesty.org/en/documents/MDE13/088/2008/en/>.

Amnistia International, "Turkey must stop serious violations by allied groups and its own forces in Afrin," 2 d'agost 2018, <https://www.amnesty.org/en/latest/news/2018/08/syria-turkey-must-stop-serious-violations-by-allied-groups-and-its-own-forces-in-afrin/>.

Arraf, Jane, "Revenge is for the weak: Kurdish Courts in Northeastern Syria take on ISIS cases," 29 de maig 2019, <https://www.npr.org/2019/05/29/727511632/revenge-is-for-the-weak-kurdish-courts-in-northeastern-syria-take-on-isis-cases>.

Ayboga, Ercan, "A trip to liberated Minbic in Northern Syria: from hell to paradise," 27 de juny 2017, <https://www.opendemocracy.net/en/north-africa-west-asia/trip-to-liberated-minbic-in-northern-syria-from-hell-to-paradise/>.

Baladi, Enab, "Turkicization or Turkification: Soft change in North Aleppo," 29 de juny 2019, <https://english.enabbaladi.net/archives/2019/06/turkicization-or-turkification-soft-change-in-north-aleppo/>.

Cafarella, Jennifer, Brandon Wallace and Jason Zhou, "ISIS's second comeback: assessing the next ISIS insurgency," 23 de juliol 2019, <http://www.understandingwar.org/report/isis-second-comeback-assessing-next-isis-insurgency>.

Human Rights Watch, "Group Denial: Repression of Kurdish Political and Cultural Rights in Syria," novembre 2009, https://www.hrw.org/sites/default/files/reports/syria1109webwcover_0.pdf.

Knapp, Michael, Anja Flach and Ercan Ayboga, *Revolution in Rojava*, (London: Pluto Press, 2016).

Kongreya Star Comité de Relations Diplomatiques *Kongreya Star and its Committees*, 2018, <http://eng.kongra-star.org/wp-content/uploads/2018/10/Kongreya-Star-2018-Brochure.pdf>.

Rojava Information Center, entrevista amb Abdul Kadir Muahed, copresident de l'Oficina d'Assumptes Humanitaris de l'Administració Autònoma del nord i est de Síria, Ayn Issa, octubre 2019

Rojava Information Center, entrevista amb Ahmed Suleiman, copresident de la Comissió d'Assumptes socials de la regió d'Afrin, entrevista telefònica, maig 2019

Rojava Information Center, entrevista amb el Doctor Alan, coordinador de la Mitja Lluna Vermella kurda de la regió de Hasakah, Al Hol Camp, juny 2019

Rojava Information Center, entrevista amb Boshra Ahmed,* copresident de la Casa de les dones del Camp de refugiats d'Ayn Issa, Camp d'Ayn Issa, abril 2019

Rojava Information Center, entrevista amb diferents membres del Consell iraquí del camp de refugiats d'Al Hol, Camp d'Al-Hol, juny 2019

Rojava Information Center, entrevista amb Mahmud Karo, copresident del Departament de Refugiats de l'Oficina de Assumptes socials de la regió de Jazeera, Qamishlo, agost 2019

Rojava Information Center, entrevista amb Selwa Ehmed Iccû, coordinadora de l'Academia Abdulaziz Ereb del camp d'Arishah, Camp d'Arishah, juny 2019

Rojava Information Center, entrevista amb Adil Abdessalam Haj Mohamed, líder de la tribu d'Abu Sultan i copresident de l'Oficina de Relacions Exteriors de la regió de Manbij, Manbij, octubre 2019

Rojava Information Center, entrevista amb Adnan Afrin, comandant de les Forces Democràtiques Sirianes, Baghouz, març 2019

Rojava Information Center, entrevista amb Amin Saleh, diputat copresident de la Comissió d'Interior de l'Administració Autònoma del Nord i Est de Síria, Ayn Issa, octubre 2019

Rojava Information Center, entrevista amb Anjela Resho, membre de la Mitja Lluna Vermella kurda, Shehba, entrevista telefònica, maig 2019

Rojava Information Center, entrevista amb Arin Khalil,* membre del Comitè d'economia de la Dona a Qamishlo, Qamishlo, gener 2019

Rojava Information Center, entrevista amb Berivan Khaled, copresident del Consell Executiu de l'Administració Autònoma del del Nord i Est de Síria, Ayn Issa, octubre 2019

Rojava Information Center, entrevista amb Ciwan Mella Ayub, copresident de la Assemblea Popular del districte de Tel Tamer, Tel Tamer, octubre 2019

Rojava Information Center, entrevista amb Dilber Bezhat Ali i Saheb Mohamed Osman, copresidents del Consell Popular del districte de Derik, Derik, abril 2019

Rojava Information Center, entrevista amb Egid Sakhani, líder de la tribu de Sakhani, Raqqa, novembre 2019

Rojava Information Center, entrevista amb Erifa Bekir, copresident de la Comissió de Assumptes Socials de la regió d'Afrin, Shehba, setembre 2019

Rojava Information Center, entrevista amb Evin Siwed, Comitè de coordinació de Kongreya Star, Qamishlo, agost 2019

Rojava Information Center, entrevista amb Faiz Hedar i altre 3 membres de l'Associació Turkmena de Manbij, Manbij, octubre 2019

Rojava Information Center, entrevista amb Ferhan Daoud, copresident del TEV-DEM Hasakah, Hasakah, octubre 2019

Rojava Information Center, entrevista amb Gabriel Shamun, copresident del Partit de la Unió Siríaca, Hasakah, novembre 2019

Rojava Information Center, entrevista amb Hagop Artim Kashejian, membre del batalló armeni de les Forces Democràtiques Sirianes, Til Goran, April 2019

Rojava Information Center, entrevista amb Hamida Umma Mohammed, Kongreya Star de la regió d'Afrin, Shehba, setembre 2019

Rojava Information Center, Entrevista amb Hamida Umma Mohammed, Kongreya Star de Shehba, Shehba, setembre 2019

Rojava Information Center, entrevista amb Hassan Hassan, observador de drets humans, refugiat d'Afrin, Shehba, setembre 2019

Rojava Information Center, entrevista amb Hediye Ahmed Abdallah, member del comitè d'autodefensa del Consell Popular del districte de Derik, Derik, febrer 2019

Rojava Information Center, entrevista amb Ilham Amare, Casa de la Dona de Qamishlo, Qamishlo, maig 2019

Rojava Information Center, entrevista amb Ilham Omar, presidenta de l'Oficina de la Dona del Consell Democràtic Sirià, Ayn Issa, octubre 2019

Rojava Information Center, entrevista amb Jawaher Brahim Osman, membre de l'Oficina de Qamishlo del Consell Democràtic Sirià, Qamishlo, setembre 2019

Rojava Information Center, entrevista amb Jihat Omar, copresident de l'Oficina de Relacions Exteriors del Consell Democràtic Sirià, Ayn Issa, abril 2019

Rojava Information Center, entrevista amb Joseph Lahdo, copresident de la Comissió de Administracions Locals de l'Administració Autònoma del nord i est de Siria, Ayn Issa, octubre 2019

Rojava Information Center, entrevista amb Khawla Diab, copresident del PYD a Tel Tamer, Tel Tamer, març 2019

Rojava Information Center, entrevista amb Kino Gabriel, portaveu de les Forces Democràtiques Sirianes i fundador del Consell Militar Assiri, Hasakah, octubre 2019

Rojava Information Center, entrevista amb Madeleine Khamis, comandat de les Unitats de la Guàrdia de Khabur, Tel Tamer, octubre 2019

Rojava Information Center, entrevista amb Mahmud Turki Suhan, líder de la tribu de Sabkha, Raqqa, novembre 2019

Rojava Information Center, entrevista amb Mohamed Said, copresident del PYD a Tel Tamer, Tel Tamer, març 2019

Rojava Information Center, entrevista amb Mohammed Arth, Resident al camp de Berxwedan i membre de la comuna, Camp de Berxwedan, Shehba, setembre 2019

Rojava Information Center, entrevista amb Murad Khazma, membre de l'Associació Circassiana, Manbij, octubre 2019

Rojava Information Center, entrevista amb Newroz Ahmed, comandant de les Unitats de Defensa de Dones (YPJ), entrevista telefònica, setembre 2019

Rojava Information Center, entrevista amb Oum Joseph,* membre de l'Assemblea Popular de Tel Abyad (Gire Spi) i ara membre de l'Oficina de Relacions Exteriors del Consell Civil de la regió de Raqqa, Raqqa, novembre 2019

Rojava Information Center, entrevista amb diferents copresidents de les comunes del barri de Tecnide a Derik, Derik, abril 2019

Rojava Information Center, entrevista amb diversos habitants del poble de Carudi, Carudi, maig i Juny 2019

- Rojava Information Center, entrevista amb Sherwan Beri, Head Manager, Creu Vermella Kurda, Qamishlo, setembre 2019
- Rojava Information Center, entrevista amb Shilan Aishe Khalaf, copresident de la comisió d'Assumptes Humanitaris de Hasakah, Hasakah, octubre 2019
- Rojava Information Center, entrevista amb Sidar Hasan,* membre de les unitats de dones Asayish de la ciutat de Tel Tamer, Tel Tamer, octubre 2019
- Rojava Information Center, entrevista amb Siham Qiriyo, Consell siríac de la Dona, Hasakah, novembre 2019
- Rojava Information Center, entrevista amb Sozdar Ahmed, copresident de l'Oficina de l'Aigüa del cantó de Hasakah, Hasakah, novembre 2019
- Rojava Information Center, entrevista amb Sueila Shamun, copresident del Consell Popular del districte de Chil Akha, Chil Akha, octubre 2019
- Rojava Information Center, entrevista amb Taz Basha, membre de l'Oficina de la Dona del TEV-DEM, Qamishlo, setembre 2019
- Rojava Information Center, entrevista amb Telal Hilal Alsibat, líder del clan Jubat de la tribu Werd, Raqqa, novembre 2019
- Rojava Information Center, entrevista amb Xelid Ehme, membre del Comitè de Recoconciliació del districte de Derik, Derik, abril 2019
- Rojava Information Center, entrevista amb Zalixa Abdi i Meriem Al-Ibrahim, membres de la coordinació de l'Administració de les Done de Raqqa, Raqqa, desembre 2019
- Rojava Information Center, entrevista amb Zelal Jeger, copresident del TEV-DEM del Nord i l'este de Síria, Qamishlo, abril 2019
- Rojava Information Center, entrevista amb Zozan Hussein, copresident del Consell Legislatiu de la regió de Manbij, Manbij, octubre 2019
- Rojava Information Center, *Rojava: a Timeline*, accessible des de desembre 2019, <https://rojvainformationcenter.com/background/rojava-timeline/>
- Schmidinger, Thomas. *The Battle for the Mountain of the Kurds: Self-Determination and Ethnic Cleansing in the Afrin Region of Rojava*, Oakland, 2019.
- Schmidinger, Thomas. *Rojava: Revolution, War and the Future of the Kurds*, juny 2018.
- Selo, Lava, *Women's Rights in Rojava*, Heinrich Boll Foundation Middle East Office, juliol 2018, https://lb.boell.org/sites/default/files/women_rights_in_rojava_english_-_online_paper.pdf.
- Syrian Observatory for Human Rights, "One year since occupation... Turkish violations reflect Afrin's serious situation," 25 de març 2019, <http://www.syriahr.com/en/?p=121980>.
- Szuba, Jared, "Raqqa security deteriorates as US drawdown threatens northern Syria stability," 14 de juny 2019, <https://thedefensepost.com/2019/06/14/raqqa-security-us-withdrawal/>.
- Tahrir Institute for Middle East Policy, *Syria's Women: Policies and Perspectives: Women in Local Security Forces*, 7 de novembre 2017, <https://timep.org/wp-content/uploads/2017/11/SyriasWomen-SecurityForces.pdf>.

United Nations, Human Rights Council, *Report of the Independent International Commission of Inquiry on the Syrian Arab Republic*, (15 d'agost 2019) A/HRC/42/51.

Weiss, Michael, "Why Syria's Kurds Will Determine the Fate of the Revolution," The New Republic, novembre 16, 2011, <https://newrepublic.com/article/97493/syria-kurds-national-council>.

* Els noms s'han canviat a petició de les entrevistades.

Rojava Information Center, 19 Diciembre 2019

www.rojavainformationcenter.com
press@rojvaic.com
Tel +963 996 827 521

ROJAVA
INFORMATION
CENTER